

UNIVERZITA KARLOVA V PRAZE

PRÁVNICKÁ FAKULTA

DIPLOMOVÁ PRÁCE

PRAHA 2011

Aneta Stiborová

UNIVERZITA KARLOVA V PRAZE

Právnická fakulta

Katedra obchodního práva

Diplomová práce

Valná hromada akciové společnosti

General meeting of incorporated company

Vedoucí práce: JUDr. Petr Čech, LL.M.

Autorka práce: Aneta Stiborová

Studijní obor: Právo

Praha březen 2011

Prohlašuji, že jsem předkládanou diplomovou práci vypracovala samostatně, všechny použité prameny a literatura byly řádně citovány a práce nebyla využita k získání jiného nebo stejného titulu.

V Praze 31/03/2011

.....
Aneta Stiborová

Poděkování

Velice děkuji svému vedoucímu diplomové práce JUDr. Petrovi Čechovi, LL.M. za pomoc při přípravě, odborné připomínky a citlivé rady stejně jako za zájem, který věnoval mé práci.

Obsah

Úvod.....	6
1. Svolaování valné hromady	8
1.1. Právní povaha svolávání valné hromady	8
2. Svolaovatelé valné hromady akciové společnosti	14
2.1. Svolaování valné hromady představenstvem	14
2.2. Svolaování valné hromady členem představenstva.....	16
2.3. Svolaování valné hromady dozorčí radou	18
2.4. Svolaování valné hromady akcionáři.....	20
2.5. Svolaování valné hromady likvidátorem	23
3. Způsoby svolávání valné hromady akciové společnosti.....	25
3.1. Právní povaha pozvánky a oznámení o konání valné hromady	25
3.2. Pozvánka na valnou hromadu akciové společnosti	29
3.2.1. Náležitosti pozvánky na valnou hromadu akciové společnosti	29
3.2.2. Způsob svolání valné hromady pozvánkou	36
3.3. Oznámení o konání valné hromady akciové společnosti	39
3.3.1. Náležitosti oznámení o konání valné hromady akciové společnosti	39
3.3.2. Způsob svolání valné hromady akciové společnosti oznámením.....	39
4. Lhůty pro svolání valné hromady akciové společnosti.....	39
4.1. Lhůty pro svolání řádné valné hromady	43
4.2. Svolaování mimořádné valné hromady	45
4.3. Svolaování náhradní valné hromady.....	47
5. Odvolání svolané valné hromady a její změna	49
6. Důsledky vadného svolání valné hromady akciové společnosti	51
Závěr.....	49
Seznam použitých zkratk	57
Seznam použité literatury a pramenů	58
Abstrakt	62
Klíčová slova.....	59

Úvod

Valná hromada jako nejvyšší orgán v organizační hierarchii akciové společnosti je jediným místem, kde se akcionáři můžou podílet na řízení společnosti, a kde mohou uplatňovat svá práva vyplývající z jejich postavení. Ve spojitosti se svoláváním valné hromady akciové společnosti je předmětné základní právo akcionářů k účasti a hlasování na valné hromadě, jehož výkon upravují ustanovení obchodního zákoníku. Valná hromada v rámci své působnosti přijímá rozhodnutí směrem dovnitř společnosti, která se týkají základních a podstatných otázek vedení a organizace. Tato působnost je definována stanovami společnosti a zákonem. Stanovy akciové společnosti mohou působnost valné hromady upravit nad rámec ustanovení zákona. Avšak rozhodovat v otázkách, které jí stanovy či zákon nevymezily, nemůže, a to na rozdíl od společnosti s ručením omezeným. Na druhou stranu nelze stanovami akciové společnosti působnost valné hromady zužovat pod zákonný rozsah.¹ Význam valné hromady je oslaben tím, že není stále zasedajícím orgánem společnosti, nýbrž orgán svolávaný v pravidelných či nepravidelných intervalech, zpravidla jednou za rok. To upevňuje pozici a přenáší skutečnou moc na představenstvo ve společnosti jako výkonný orgán, což bývá ještě posíleno rozložením akcií mezi velký počet menších akcionářů. Mnoho menších izolovaných akcionářů není schopno svým hlasování v souladu se stanovami společnosti účinně ovlivňovat usnesení valné hromady, a tím i jeho dopad na vedení společnosti a určování jejích obchodních cílů, i přes jejich projevený zájem.² Z toho vyplývá, že pro menšinové akcionáře a jejich účast na společnosti jsou důležitá procedurální práva týkající se svolávání valné hromady a účasti na ní, neboť jejich porušení je pro ně leckdy jediná cesta, jak zvrátit usnesení prosazené majoritním akcionářem jeho zneplatněním. Což na druhou stranu vyvolává tlak na společnost, aby celý proces konání valné hromady byl v souladu s právními předpisy a stanovami společnosti, a to zejména její část o svolávání valné hromady³

Jak vyplývá z výše uvedeného je problematika týkající se valné hromady akciové společnosti celkově obsáhlá a přesahuje rozsah zadání diplomové práce, což bylo důvodem pro zvolení užšího tématu souvisejícího s valnou hromadou akciových

---

¹ ČERNÁ, Stanislava. *Obchodní právo: Akciová společnost*. 3. díl. Praha : ASPI, 2006. 360 s. Oddíl 10, § 3, Valná hromada, 221-232 s.

² Viz op. cit. sub. 1, 221 s.

³ FILIP, Václav. Procedurální práva akcionářů na valné hromadě. *Právní rozhledy*. 2010, 5, 153 s.

společností. Cílem předložené diplomové práce je přinést ucelený přehled současného právního stavu v oblasti postupu při svolávání valné hromady akciové společnosti z pohledu právní teorie i praxe se zaměřením na současnou rozhodovací činnost soudů České republiky. Užitou metodou bylo studium dostupných pramenů vydaných knižně, časopisecky i prostředky informačních technologií, stejně jako uveřejněných judikátů nejenom Nejvyššího soudu ČR k předmětné problematice. Práce je kromě obecného popisu zaměřena rovněž na ujednocení nesporných faktů a pojednává i o sporných otázkách a možnostech jejich řešení konformně s právním řádem České republiky. Souběžně upozorňuje na závěry, které k dané problematice zaujaly soudy a odborná veřejnost.

Práce se zaměřuje i na současný stav právní úpravy, který nastal po přijetí důležité novely obchodního zákoníku a dále zákona o podnikání na kapitálovém trhu zákonem č. 420/2009 Sb., která byla přijata na sklonku roku 2009 na základě implementace evropské směrnice č. 2007/36/ES, čímž došlo k výraznému zásahu do právní úpravy svolávání valné hromady v oblasti akciových společností, jež vydaly akcie obchodovatelné na regulovaných trzích. Směrnice v tomto smyslu sblížuje právní předpisy členských států v oblasti zákonné úpravy možnosti akcionářů vykonávat svá akcionářská práva spojená s akciemi při jejich nabytí. Snaží se taktéž zjednodušit přístup akcionářů – nerezidentů, aby měli možnost vykonávat svá akcionářská práva srovnatelně jako akcionáři - rezidenti. Jejím cílem je, aby se akcionáři měli možnost před konáním valné hromady seznámit s pořadem jednání, mít čas na prostudování příslušných dokumentů určených k předložení valné hromadě a na dosažení rozhodnutí. Proto je důležité akcionářům konání valné hromady včas oznámit, a to i za použití moderních technologií, které nabízejí okamžitou dostupnost informací. Směrnice proto předpokládá, že všechny evropské společnosti s kótovanými akciemi již mají své vlastní internetové stránky. Směrnice taktéž zakotvuje informace, které mají mít akcionáři již před konáním valné hromady.

1. Svolaování valné hromady

Dle pravidelnosti svolávání valné hromady lze rozlišovat řádnou, mimořádnou a náhradní valnou hromadu. Obchodní zákoník vychází z předpokladu, že valná hromada se má svolávat v pravidelných periodách (řádná valná hromada) stanovených jak zákonem tak stanovami, a dále v případech, kdy je tak nutné činit z hlediska nutnosti zachování chodu společnosti (mimořádná valná hromada). Konání řádné valné hromady je určeno stanovami společnosti, avšak v souladu s ustanoveními obchodního zákoníku by se tak měla konat minimálně jedenkrát za rok a vždy nejpozději do šesti měsíců od posledního dne účetního období. Naopak u mimořádné valné hromady není stanovami časový rámec předem určen, ale její konání se odvozuje od nutnosti projednání chodu společnosti či ohrožení jejích zájmů. Je tedy svolávána mimo termín konání řádné valné hromady.⁴ Náhradní valná hromada se svolává v případech, neúčastní-li se řádné či mimořádné valné hromady dostatečný počet akcionářů, čímž se valná hromada stává neusnášení schopnou. Účelem náhradní valné hromady je tedy zajistit fungování společnosti i v případech, kdy větší počet akcionářů neprojevuje o chod společnosti zájem, což by pro společnost mohlo být ohrožující.⁵ Při svolávání řádné a mimořádné valné hromady není mezi pravidly pro jejich svolání rozdíl. Pro svolání náhradní valné hromady však existují jisté odchylky, o nichž je pojednáno níže.

1.1. Právní povaha svolávání valné hromady

Valná hromada musí být svolána, aby mohla přijímat rozhodnutí a projednat záležitosti, jenž spadají do její působnosti. Kdy a kým má být valná hromada svolána upravuje zákon a nenechává společnosti k úvaze, za jakých okolností tak učiní.⁶ Zákon však již přesně neodpovídá na otázku, co je svolávání valné hromady z pohledu teorie práva. V právní praxi i teorii proto existují dva hlavní názorové proudy, které se snaží určit právní povahu svolávání valné hromady.

---

⁴ ČERNÁ, Stanislava. *Obchodní právo: Akciová společnost*. 3. díl. Praha: ASPI, 2006. 360 s., 221-232 s.

⁵ DVOŘÁK, Tomáš. *Akciová společnost a Evropská společnost*. 2. aktualiz. vydání. Praha: ASPI, 2009. 886 s., 390 s.

⁶ ELIÁŠ, Karel; BARTOŠÍKOVÁ, Miroslava; POKORNÁ, Jarmila; et. al. *Kurs obchodního práva : právnícké osoby jako podnikatelé*. 5. vydání. Praha: C.H.Beck, 2005. 617 s., 308 s.

Mezi menšinové názory se řadí názor Dvořáka⁷, který argumentuje, že svolání valné hromady je vždy právním úkonem společnosti vůči jejím akcionářům, a to i v případě, když zasedání svolává akciová minorita na základě soudního zmocnění, která pak jedná jako opatrovník společnosti sui generis. Svůj názor opírá i o shodná tvrzení Pelikánové⁸, která je zastává ke společnosti s ručením omezením a per analogiam, je třeba, je uplatnit i vůči společnosti akciové. Dvořákův názor se opírá o jednání představenstva jménem společnosti, čímž se svolání valné hromady představenstvem stává právním úkonem společnosti a nikoli představenstva jako orgánu společnosti vůči akcionářům. Navazuje tak na rozpor mezi svoláním valné hromady akcionáři, kteří jsou subjekty práv a povinností, a proto svolají-li valnou hromadu v souladu se zákonem, jedná se o právní úkon.⁹

Na

druhou stranu jsou zde názory zcela opačné, které nepovažují svolání valné hromady za právní úkon. Tento názor zastávají Dědič a kolektiv.¹⁰ Za rozhodující považují, zda-li svolání valné hromady je činností v rámci obchodního vedení společnosti či zda jde o jednání jménem společnosti. Odpověď na danou otázku umožní určit, má-li představenstvo, jenž je zákonem pověřeno ke svolání valné hromady, rozhodovat dle stanov, popřípadě zákona, či způsobem, jakým jsou oprávněni jednat za společnost jednotliví jeho členové. Domnívají se, že v daném případě nejde o jednání jménem společnosti ve vztahu ke třetím osobám, neboť akcionáři, jenž jsou na valnou hromadu svoláváni, nejsou ve vztahu ke společnosti třetími osobami. Tento názor je opřen i o dikci ustanovení § 184 odst. 3 ObchZ, v tehdejší znění (§ 184a odst. 1 ObchZ, v platném znění), jenž říká, že valnou hromadu svolává představenstvo jako orgán společnosti (v některých zákonem stanovených případech výjimečně i jednotliví členové představenstva), nikoli tedy společnost, jejímž jménem představenstvo jedná. Z toho vyplývá, že svolává-li valnou hromadu představenstvo, přijme rozhodnutí o svolání valné hromady akciové společnosti, a to postupem popsáním v ustanovení § 194 odst. 3 ObchZ.

---

⁷ DVOŘÁK, Tomáš. *Akciová společnost a Evropská společnost*. 2. aktualiz. vydání. Praha: ASPI, 2009. 886 s., 390 s.

⁸ PELIKÁNOVÁ, Irena. *Komentář k obchodnímu zákoníku*. 2. díl. 2. vydání. Praha: Linde, 1999, 487 s.

⁹ Viz op. cit. sub. 7, 391 s.

¹⁰ DĚDIČ, Jan; ŠTENGLOVÁ, Ivana; ČECH, Petr; et. al. *Akciové společnosti*. 6. přepracované vydání. Praha: C.H.Beck, 2007. 944 s., 429 s.

Z tohoto titulu je pak nepodstatné, kdo provede samotné svolání valné hromady společnosti. Z praktického hlediska tím bude pověřen například jednotlivý člen představenstva či zaměstnanec společnosti. Svolání valné hromady je tedy považováno za vnitřní záležitost společnosti.

K dané problematice se vyjádřil i Nejvyšší soud ČR v rozhodnutí ze dne 30. dubna 1997, sp. zn. 1 Odon 2/1997, které se sice týká společnosti s ručením omezeným, ale přesto lze tento závěr uplatnit i ve vztahu k akciové společnosti. Nejvyšší soud ČR v uvedeném rozhodnutí došel k závěru, že svolání valné hromady nelze považovat za jednání společnosti ve vztahu ke třetím osobám. Společníci (akcionáři), tedy ti, kteří jsou svoláváni k účasti na valné hromadě, nejsou, pokud jde o výkon jejich práva podílet se na řízení společnosti, ke společnosti ve vztahu třetími osobami.¹¹ Nejvyšší soud ČR se zabýval i dikcí zákonného ustanovení, které upravuje svolávání valné hromady a za svolavatele označuje jednatele (v případě akciové společnosti představenstvo) a nikoli společnost, jejímž jménem jednatele jedná. Obdobně Nejvyšší soud ČR zaujímá postoj ke svolání valné hromady jako činnosti spadající pod obchodní vedení společnosti a svůj názor odůvodňuje tak, že obchodní vedení směřuje dovnitř společnosti a jde při něm o řízení společnosti, zejména o realizaci její podnikatelské činnosti.¹² Konečně Nejvyšší soud ČR v daném rozhodnutí označil svolání valné hromady za zvláštní, zákonem výslovně stanovenou povinnost, kterou jednatele plní nad rámec obchodního vedení společnosti.¹³

Svolání valné hromady jako povinnost představenstva (popř. jiných svolavatelů jako dozorčí rady) vyplývající ze zákona je tedy dalším možným názorovým proudem k dané věci, jenž zastává kromě části odborné veřejnosti i Nejvyšší soud ČR. Z uvedených faktů je možné dojít k závěru, že uvedený názor může být v praxi dobře uplatnitelný a aplikovatelný, je-li i s jeho obsahem v praxi tak nakládáno.

Svolání valné hromady je zákonem přesně definovaná činnost včetně její časové frekvence a způsobu jeho provedení. Svolavatelem valné hromady je v § 184a odst. 1 ObchZ jasně stanoveno představenstvo akciové společnosti, popř. jeho člen, a to za zákonem přesně vymezených okolností. Představenstvo, nemá-li akciová společnost

---

¹¹ Rozsudek Nejvyššího soudu České republiky ze dne 30. dubna 1997, sp. zn. 1 Odon 2/97.

¹² Viz op. cit. sub. 11.

¹³ Viz op. cit. sub. 11.

pouze jednoho akcionáře, je vždy kolektivním orgánem, který rozhoduje o všech záležitostech, jenž nespadají do působnosti valné hromady či dozorčí rady, kterými je obchodní vedení společnosti, jednání jménem společnosti vůči třetím osobám, a další záležitosti spadající do působnosti představenstva, jejichž rámec je tvořen právními předpisy, stanovami, zásadami a pokyny schválenými valnou hromadou. Mezi tyto záležitosti spadá i povinnost představenstva svolávat řádnou, mimořádnou i náhradní valnou hromadu, a to za podmínek určených stanovami společnosti a zákonem.¹⁴ Je tedy důvodné domnívat se, že činnost spojená se svoláváním valné hromady není součástí obchodního vedení společnosti (tím se rozumí rozhodování o vnitřních záležitostech společnosti, zejména koncepci podnikatelské činnosti, apod., tedy vnitřní působnost představenstva¹⁵), ani jednání jménem společnosti (tím se rozumí právní jednání navenek, z něhož společnosti vznikají práva a povinnosti vůči třetím osobám¹⁶).

Právní povaha svolání valné hromady je dána jak obsahem takové činnosti tak i jejími následky. Vzhledem k definici právního úkonu dle § 34 zákona č. 40/1964 Sb., občanského zákoník v platném znění, není dle mého názoru, naplněna dikce uvedeného ustanovení. Svolání valné hromady, přesněji činnost s tím spojená (rozhodnutí představenstva společnosti, příprava konání valné hromady, příprava a rozeslání pozvánek či oznámení konání valné hromady v souladu se stanovami) je projev vůle představenstva svolat valnou hromadu společnosti, avšak aniž by směřoval ke vzniku, změně či zániku něčích práv a povinností. Domnívám se, že legální definice právního úkonu v tomto případě není naplněna, a proto již v základu nemohu souhlasit s postojem Dvořáka, neboť ve svolávání valné hromady vidím především faktickou činnost představenstva (která není právním úkonem), jímž naplňuje ustanovení § 184a odst. 1 ObchZ, které představenstvu určuje jisté chování za přesně definovaných okolností, aby byl zajištěn účel ustanovení zákona o svolávání valné hromady a právech akcionářů společnosti. K tomu lze zmínit i Sbírku nálezů Nejvyššího správního soudu ve věcech administrativních (tzv. Bohuslavova sbírka) z roku 1932, v níž Nejvyšší správní soud došel k závěru, že účelem předpisu o způsobu svolávání valné hromady akciové společnosti je, aby akcionářům byl zabezpečen výkon jejich práva účastnit se valné hromady a spolupůsobit na jejich usneseních a ta se

---

¹⁴ ČERNÁ, Stanislava. *Obchodní právo: Akciová společnost*. 3. díl. Praha: ASPI, 2006. 360 s., 221-232 s.

¹⁵ Viz op. cit. sub. 14, 221-232 s.

¹⁶ Viz op. cit. sub. 14, 221-232 s.

tak mohla považovat za pravý projev vůle orgánu společnosti.¹⁷ Svoláním valné hromady akciové společnosti tedy nevznikají, nemění se a nezanikají akcionářům společnosti jejich práva ani povinnosti, je jim však umožněno své práva vykonávat, a to svojí účastí, na svolané valné hromadě. Je třeba vzít v úvahu, že postoj Dvořáka ke svolávání valné hromady akciové společnosti jako právnímu úkonu je z výše uvedených argumentů těžko udržitelný, vezmeme-li v úvahu nenaplnění zákonné definice právního úkonu dle ustanovení občanského zákoníku v platném znění. Bylo by proto rozumné rozhodnutí spojená se svoláním valné hromady akciové společnosti zařadit mezi vnitřní akty společnosti, které nemají vnější vliv na třetí osoby a upravují čistě vnitřní organizační záležitosti společnosti.

Avšak i k postojům druhé názorové větve Dědiče a kolektivu je třeba si položit několik otázek. Právnická osoba dle českého práva nabývá způsobilosti k právům a povinnostem okamžikem svého vzniku, přičemž právní úkony činí skrz svůj statutární orgán, v jehož působnosti je za právnickou osobu činit ve všech věcech.¹⁸ Akciová společnost má tedy způsobilost k právům a povinnostem, stejně jako způsobilost k právním úkonům, které za ní činí její představenstvo. Jeho jednání je tedy jednáním akciové společnosti.¹⁹ Dle názoru Dvořáka je tedy svolávání valné hromady založeno na způsobilosti právnické osoby k právním úkonům, jenž za společnost činí představenstvo na základě generálního jednatelského oprávnění daného obchodním zákonem. Je třeba klást si v souvislostech otázku, je-li právní subjektivitou nadáno i samotné představenstvo jako orgán akciové společnosti a její statutární orgán. Podle názoru Pelikánové je statutární orgán součástí právnické osoby a nejedná jako odlišný právní subjekt, neboť vlastní právní subjektivitu často ani nemá, např. představenstvo akciové společnosti.²⁰ Nemá-li představenstvo právní subjektivitu a budeme-li právní závěry rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 30. dubna 1997, sp. zn. 1 Odon 2/97 vykládat restriktivně, vyskytuje se otázka, zda-li je možné, aby zákon ukládal představenstvu povinnost. Je možné dané ustanovení zákona vykládat i extenzivněji a

---

¹⁷ ELIÁŠ, Karel. *Obchodní zákoník: Praktické poznámkové vydání s výběrem z judikatury od roku 1900*. 3. přepracované a rozšířené vydání. Praha: Linde Praha, 1999. 1049 s., 410 s.

¹⁸ KNAPPOVÁ, Marta; ŠVESTKA, Jiří; DVOŘÁK, Jan; et. al. *Občanské právo hmotné: Díl první: Obecná část. Díl druhý: věcná práva*. 4. aktualiz. vydání. Praha: ASPI, a.s., 2005. 524 s., 223 s.

¹⁹ Viz op. cit. sub. 18, 206 s.

²⁰ PELIKÁNOVÁ, Irena. *Obchodní právo*. I. díl. Praha: ASPI, a.s., 2005. 460 s., 310 s.

dojít k názoru, že zákon stanoví, povinnost svolat valnou hromadu představenstvu, které v daném případě bude jednat jménem společnosti, která má právní subjektivitu a bude tak jí zavazovat k plnění povinnosti.

Pokud souhlasím s názorem, že představenstvo při svolávání valné hromady jedná nad rámec obchodního vedení společnosti (tedy svolání valné hromady do něj nespadá), které je výrazem jeho vnitřní působnosti, a nejedná ani jménem společnosti navenek vůči třetím osobám, je třeba podřadit onu zákonem danou působnost představenstva svolat valnou hromadu společnosti mezi vnitřní akty společnosti, nesměřující vůči třetím osobám. Je-li ustanovení § 184a odst. 1 ObchZ, ustanovující představenstvo jako orgán společnosti, který svolává primárně valnou hromadu, zákonem daná povinnost představenstvu, domnívám se, že se jedná o povinnost určenou v rámci vnitřních záležitostí a organizace společnosti. Odpovídajícími právy k této povinnosti je možno v určité míře považovat práva akcionářů na účast na valné hromadě společnosti svolané představenstvem.

2. Svolaatelé valné hromady akciové společnosti

Valnou hromadu akciové společnosti může svolat pouze ten, kdo je k tomu určen zákonem, který pro jednotlivé svolavatele určuje podmínky, kdy tak mohou konat. Svolaatelem může být dle obchodního zákoníku předně představenstvo, dále členové představenstva, dozorčí rada, menšinoví akcionáři s kvalifikovaným podílem na základním kapitálu.²¹

2.1. Svolání valné hromady představenstvem

Vzhledem k výše uvedenému je svolání valné hromady zvláštní povinností danou zákonem představenstvu akciové společnosti. Ustanovení § 184a odst. 1. ObchZ svěřuje svolávat valné hromady až na výjimky pouze představenstvu společnosti, nikoli jeho jednotlivým členům. Z tohoto důvodu předchází svolání valné hromady rozhodnutí představenstva o svolání valné hromady společnosti postupem stanoveným v ustanovení § 194 odst. 3 ObchZ, dle kterého rozhoduje většinou hlasů svých členů určenou stanovami příslušné společnosti. Pokud tak stanovami neurčují, rozhoduje většinou hlasů všech členů. Každý člen představenstva má jeden hlas. Vždy však musí jít o rozhodnutí většinové, ať je počítáno z jakéhokoli počtu hlasů, a to bez rozdílu, je-li většina určena zákonem či stanovami. Stanovami mohou určit i v jakých případech bude valná hromada hlasovat prostou většinou a v jakých kvalifikovanou, a to při jejich přesné definici. Stejně tak je možné stanovami určit způsob hlasování o svolání valné hromady představenstvem. Představenstvo je oprávněno svolávat jak řádnou valnou hromadu, tak valné hromady mimořádné i náhradní.²²

Budeme-li se zamýšlet nad právní povahou rozhodnutí představenstva o svolání valné hromady akciové společnosti, lze analogicky k judikatuře dojít k závěru, že takové rozhodnutí představenstva není právním úkonem. K tomuto závěru došel Nejvyšší soud ČR v rozhodnutích ze dne 30. dubna 1997, sp. zn. 1 Odon 2/1997, a dále ze dne

---

²¹ ČERNÁ, Stanislava. *Obchodní právo: Akciová společnost*. 3.díl. Praha: ASPI, 2006. 360 s. Oddíl 10, § 3, Valná hromada, 221-232 s.

²² DĚDIČ, Jan; ŠTENGLOVÁ, Ivana; ČECH, Petr; et. al. *Akciové společnosti*. 6. přepracované vydání. Praha: C.H.Beck, 2007. 944 s., 429 s.

29. listopadu 2006, sp. zn. 29 Odo 1061/2004, která se týká usnesení valné hromady, jež také dle závěru soudu nejsou právními úkony. Z posledně jmenovaného rozhodnutí vyplývá, že představenstvo, ani jiní případní svolavatelé, nemohou na třetí osobu delegovat působnost přijmout rozhodnutí spojená se svoláním valné hromady, respektive jim k tomu udělit plnou moc.²³ Dědič se domnívá, že pokud svolání valné hromady nepředchází rozhodnutí představenstva o jejím svolání, zakládá to pouze odpovědnost za porušení povinnosti jednotlivých členů představenstva, kteří valnou hromadu svolali bez takového rozhodnutí, nikoli však neplatnost usnesení o svolání valné hromady. Tento postup spadá pod ustanovení § 183 odst. 1 ObchZ s odkazem na § 131 odst. 3 písm. a) ObchZ, jež pojednává o návrhu na neplatnost usnesení přijatých valnou hromadou. Takové porušení právních předpisů a ustanovení stanov společnosti je nepodstatným porušením práv osob, které se domáhají určení neplatnosti usnesení valné hromady z takového důvodu. Soud proto neplatnost usnesení přijatých na valné hromadě nevysloví.²⁴ Stejně nebude neplatné ani samo svolání valné hromady.²⁵

Kdo provede vlastní svolání valné hromady už není rozhodné.²⁶ Ostatně formálně-právně valnou hromadu nesvolává společnost, jak bylo uvedeno výše, a proto není třeba trvat na postupu pro jednání jménem společnosti. Valná hromada je svolávána statutárním orgánem společnosti, případně jinou osobou k tomu oprávněnou. Rozhodnutí o svolání valné hromady společnosti tak může realizovat kterýkoliv člen představenstva, stejně jako výkonem tohoto rozhodnutí představenstvem pověřená třetí osoba například obvykle zaměstnanec společnosti. Z toho vyplývá, že i pozvánku na valnou hromadu či oznámení o jejím konání nemusí rozesílat společně členové představenstva či stanovami určitý daný počet členů představenstva.²⁷

Zákon stanoví v ustanovení § 181 odst 1 ObchZ představenstvu povinnost svolat

---

²³ ČECH, Petr; PAVELA, Ľudovít. Právní povaha úkonů spojených s valnou hromadou. *Právní rádce*. 2006, 12, 19 s.

²⁴ DĚDIČ, Jan; ŠTENGLOVÁ, Ivana; ČECH, Petr; et. al. *Akciové společnosti*. 6. přepracované vydání. Praha. C.H.Beck, 2007. 944 s., 429 s.

²⁵ ŠTENGLOVÁ, Ivana; PLÍVA, Stanislav; TOMSA, Miloš; et al. *Obchodní zákoník: komentář*. 12. vydání. Praha: C. H. Beck, 2009. 1375 s., 605 s.

²⁶ Viz op. cit. sub. 24, 429 s.

²⁷ ČECH, Petr; PAVELA, Ľudovít. Právní povaha úkonů spojených s valnou hromadou. *Právní rádce*. 2006, 12, 19 s.

valnou hromadu v případě žádosti akcionáře či akcionářů společnosti, kteří mají akcie, jejichž souhrnná jmenovitá hodnota dosahuje alespoň tři procent základního kapitálu společnosti, jež je vyšší než 100 000 000 Kč. A za další na žádost akcionáře či akcionářů společnosti, kteří mají souhrnnou jmenovitou hodnotu akcií alespoň pět procent základního kapitálu společnosti, který je ve výši 100 000 000 Kč a nižší. V uvedených případech se bude vždy jednat o mimořádnou valnou hromadu, a to k projednání navržených záležitostí akcionáři.²⁸

Další případ povinnosti svolat valnou hromadu představenstvem je, nastanou-li okolnosti uvedené v ustanovení § 193 odst. 1 ObchZ. Má se tak stát bez zbytečného odkladu poté, co představenstvo zjistí, že celková ztráta společnosti na základě jakékoliv účetní uzávěrky dosáhla takové výše, že při jejím uhrazení z disponibilních zdrojů společnosti by neuhrazená ztráta dosáhla poloviny základního kapitálu, nebo pokud zjistí, že se společnost dostala do úpadku. V takovém případě navrhne valné hromadě zrušení společnosti či přijetí jiného opatření, není-li jinými právními předpisy stanoven jiný postup.²⁹

2.2. Svolání valné hromady členem představenstva

Obchodní zákoník v ustanovení § 184a odst. 1 stanoví pro případ, že představenstvo nesvolá valnou hromadu, ačkoliv ji dle zákona či stanov společnosti svolat mělo, možnost, aby za představenstvo jako orgán konal jeden či více členů představenstva. Člen představenstva může svolat valnou hromadu zejména tehdy, pokud představenstvo společnosti jako její orgán neplní povinnost mu danou zákonem a stanovami, tedy například bez zbytečného odkladu nesvolá řádnou valnou hromadu ve lhůtách daných zákonem a stanovami společnosti, a to nejméně jednou za rok ve lhůtách určených stanovami a nejpozději ovšem do šesti měsíců od posledního účetního období.³⁰

Dle Dědiče je nutné svolat valnou hromadu i v případě, je-li nutné projednat odstoupení člena představenstva podle § 66 odst. 1 ObchZ, a to v případě, že se

---

²⁸ DĚDIČ, Jan; ŠTENGLOVÁ, Ivana; ČECH, Petr; et. al. *Akciové společnosti*. 6. přepracované vydání. Praha: C.H.Beck, 2007. 944 s., 429 s.

²⁹ Viz op. cit. sub. 28, 429 s.

³⁰ ŠTENGLOVÁ, Ivana; PLÍVA, Stanislav; TOMSA, Miloš; et al. *Obchodní zákoník: komentář*. 12. vydání. Praha: C. H. Beck, 2009. 1375 s., 605 s.

v přiměřené době nemá konat řádná valná hromada, popř. mimořádná valná hromada, na které by se tato záležitost dala projednat.³¹ S přihlédnutím k dikci uvedeného ustanovení, z něhož vyplývá, že v případě člena představenstva nelze pouze oznámit odstoupení představenstvu, neboť funkce zaniká, až dnem projednání odstoupení valnou hromadou (zákon váže účinnost rezignačního úkonu až ke dni projednání příslušným orgánem společnosti³²), nestanoví-li stanovy, že stačí projednání orgánem, jehož je odstupující členem. Projednáním nelze zaměňovat za souhlas, nýbrž jím příslušný orgán vezme odstoupení člena představenstva na vědomí. Valná hromada poté musí do tří měsíců zvolit nového člena představenstva.³³ Domnívám se s přihlédnutím k názoru Eliáše, že stanovy společnosti, podle nichž by odstoupení nabývalo účinnosti projednáním právě představenstvem, by bylo značně riskantní a nepraktické vzhledem ke způsobu volby členů představenstva valnou hromadou. Společnost by tak přišla o možnost využití přiměřené lhůty, ve které by vyřešila otázku personálního obsazení představenstva, a zároveň by tak ohrozila i jeho schopnost usnášet se a efektivně konat v rámci své působnosti, neboť dokud jednostranný úkon, jakým rezignace je, nenabude účinnosti, která je v tomto případě vázána na projednání příslušného orgánu, je odstupující povinen dále po přechodnou dobu plnit své povinnosti a zároveň i nadále trvají jeho práva vůči společnosti.³⁴ Z toho vyplývá, že pokud je součástí stanov právě ustanovení o projednání odstoupení člena orgánem, jehož je členem, a odstoupení nabude na základě tohoto projednání účinnosti, je možné, že vzhledem k neschopnosti představenstva se usnášet bude valnou hromadu za účelem volby nového člena představenstva svolávat jeden či více členů bez jeho rozhodnutí jako orgánu společnosti o svolání valné hromady, nevyužije-li nějaká osoba, která osvědčí svůj zájem, ustanovení § 194 odst. 2. věty druhé ObchZ. Zbylí členové představenstva jsou povinni svolat valnou hromadu za účelem volby nového člena, a to v zákonem určených lhůtách.

---

³¹ Viz op. cit. sub. 28, 430 s.

³² ELIÁŠ, Karel. *Obchodní zákoník: Praktické poznámkové vydání s výběrem z judikatury od roku 1900*. 3. přepracované a rozšířené vydání. Praha: Linde Praha, 1999. 1049 s.

³³ POKORNÁ, Jarmila; KOVAŘÍK, Zdeněk; ČÁP, Zdeněk; et. al. *Obchodní zákoník: komentář*. 1. díl. 1. vydání. Praha: Wolters Kluwer Česká republika, 2009. 1079 s.

³⁴ ELIÁŠ, Karel. *Obchodní zákoník: Praktické poznámkové vydání s výběrem z judikatury od roku 1900*. 3. přepracované a rozšířené vydání. Praha: Linde Praha, 1999. 1049 s.

Dále určitá rozhodnutí spadají výlučně do působnosti valné hromady, a je proto zákonem uloženou povinností představenstva v těchto případech svolat valnou hromadu. Nemůže-li ovšem konat samo představenstvo, je oprávněn tak učinit její člen.³⁵ Konečně člen představenstva může svolat valnou hromadu, pokud počet členů klesne pod hranici schopnosti se usnášet jako orgán společnosti či z jiného důvodu.³⁶ Nedopouští se porušení svých povinností, pokud svolá valnou hromadu v souladu se zákonem. Nelze ho ani volat k odpovědnosti, nejednal-li contra legem. Pojistkou proti takovému jednání je hrozba odpovědnosti člena představenstva za takto způsobenou škodu, a to jak dle ustanovení zákona o náhradě škody tak i na základě ustanovení § 194 odst. 5 a odst. 6 ObchZ.

Otázkou, kterou se zabývala již i justice, je zda-li mohou svolat valnou hromadu akciové společnosti i členové představenstva, jimž funkce zanikla z důvodu uplynutí času, a dosud nebylo zvoleno představenstvo nové. Nejvyšší soud ČR se touto problematikou zabýval v usnesení ze dne 22. srpna 2006, sp. zn. 29 Odo 1023/2005. Navrhovatelka neměla více jak osmnáct měsíců představenstvo, jemuž zaniklo stanovami určené tříleté funkční období. Na základě nastalé situace svolal jeden z bývalých členů představenstva na základě podnětu členů navrhovatelky, jejichž počet byl nedostatečný, mimořádnou valnou hromadu. Soud rozhodl, že není-li nikdo jiný, kdo by mohl svolat valnou hromadu, je oprávněn i bývalý člen představenstva společnosti, a to na základě analogie z ustanovení § 129 odst. 2 ObchZ a § 184 odst. 3 ObchZ, v tehdejší znění, (§ 184a odst. 1 ObchZ, v platném znění).³⁷ Závěry rozhodnutí, ačkoliv navrhovatelka nebyla akciovou společností, lze přenést i na tuto formu obchodních společností.³⁸

2.3. Svolání valné hromady dozorčí radou

Dozorčí rada svolává valnou hromadu podle ustanovení § 199 odst. 1 ObchZ, a to tehdy vyžadují-li to zájmy společnosti, přičemž na takto svolané valné hromadě navrhuje i potřebná opatření. O jaké zájmy společnosti jde, se již zákon nezmiňuje. Záleží tedy

---

³⁵ DĚDIČ, Jan; et. al. *Obchodní zákoník komentář: Komentář*. Praha. Polygon, 2002. 4080 s., 2225 s.

³⁶ DĚDIČ, Jan; ŠTENGLOVÁ, Ivana; ČECH, Petr; et. al. *Akciové společnosti*. 6. přepracované vydání. Praha: C.H.Beck, 2007. 944 s., 430 s.

³⁷ Usnesení Nejvyššího soudu České republiky ze dne 22. srpna 2006, sp. zn. 29 Odo 1023/2005.

³⁸ ČECH, Petr. Svolání valné hromady. *Právní rádce*. 2008, 10, 4 s.

pouze na uvážení dozorčí rady, jaká je naléhavost a povaha zájmů, a zda-li je dán důvod ke svolání valné hromady. Rada se obvykle rozhoduje na základě své dozorčí činnosti.³⁹ Dozorčí rada svolává valnou hromadu zásadně jako kolektivní orgán. Její jednotliví členové, na rozdíl od členů představenstva, nemají oprávnění ji svolávat a pokud by se tak přece stalo, byla by usnesení valné hromady neplatná, ledaže by tu byl některý z důvodů uvedených v ustanovení § 131 odst. 3 ObchZ.⁴⁰

Mezi důvody svolání valné hromady dozorčí radou patří již zmíněné ohrožení konkrétních zájmů společnosti způsobené nedostatky v činnosti představenstva či jeho nesprávným postupem. Dle závěrů Štenglové⁴¹ má dozorčí rada svolat řádnou valnou hromadu, nesvolá-li ji představenstvo. Opačný názor zastává Dvořák⁴², podle něhož dozorčí rada nesvolává nikdy řádné zasedání valné hromady, nýbrž vždy mimořádné zasedání, a není-li toto usnášeníschopné, pak i náhradní zasedání. S tímto názorem nelze souhlasit, neboť zájmy společnosti mohou být nesvoláním řádné valné hromady ohroženy a v tomto kontextu je třeba dozorčí radu chápat jako orgán chránící zájmy společnosti oprávněný svolávat právě tak řádné jako mimořádné valné hromady. Jediným hodnotícím hlediskem zde je ochrana zájmů společnosti.

Nejvyšší soud ČR k tomu ve svém rozhodnutí ze dne 27. dubna 2005, sp. zn. 29 Odo 567/2004 dovodil, že pokud představenstvo, ačkoliv svolalo mimořádnou valnou hromadu podle § 181 ObchZ, nesvolá náhradní valnou hromadu dle ustanovení § 185 odst. 3 ObchZ, může ji po marném uplynutí lhůty svolat dozorčí rada. Do uplynutí patnáctidenní lhůty pro ohlášení konání náhradní valné hromady není jisto, že představenstvo valnou hromadu nesvolá, proto ani nelze dovodit zájem společnosti na svolání valné hromady dozorčí radou. Nejvyšší soud v případě lhůt došel k závěru, že dodržím patnáctidenní lhůty pro svolání valné hromady dozorčí radou by se eliminovala možnost dozorčí rady tuto valnou hromadu svolat, a napravit tak nezákonné jednání představenstva. Dozorčí rada by však měla dodržet šestitýdenní lhůtu pro konání

---

³⁹ DĚDIČ, Jan; ŠTENGLOVÁ, Ivana; ČECH, Petr; et. al. *Akciové společnosti*. 6. přepracované vydání. Praha: C.H.Beck, 2007. 944 s., 431 s.

⁴⁰ DVOŘÁK, Tomáš. *Akciová společnost a Evropská společnost*. 2. aktualiz. vydání. Praha: ASPI, 2009. 886 s., 395 s.

⁴¹ Viz op. cit. sub. 39, 431 s.

⁴² Viz op. cit. sub. 40, 395 s.

valné hromady stanovenou v ustanovení § 185 odst 3 ObchZ, neboť dle ustanovení § 199 odst. 1 ObchZ platí přiměřeně.⁴³ V jiných méně závažných důvodech bude svolávat valnou hromadu představenstvo na návrh dozorčí rady.⁴⁴

Konečně lze předpokládat, že dozorčí rada může svolat valnou hromadu i na návrh minoritních akcionářů, přičemž je nutné si uvědomit, zda-li požadavek akcionářů je v zájmu společnosti tak, jak to dozorčí radě vymezil obchodní zákoník. Častěji se totiž vyskytují případy, že minoritní akcionáři se domáhají svolání valné hromady ve svém vlastním zájmu a nikoli především v zájmu společnosti. Existuje-li objektivně zájem společnosti na svolání valné hromady a dozorčí rada proto může v dané situaci vyvinout iniciativu, je nutné postupovat v souladu s ustanovením § 199 odst. 1 ObchZ, jenž odkazuje na obecnou úpravu svolání valné hromady a nikoli na zkrácený postup možný dle § 181 ObchZ.⁴⁵

2.4. Svolání valné hromady akcionáři

Akcionář či skupina akcionářů mohou být ke svolání valné hromady zmocněni soudem v souladu s dikcí § 181 odst. 3 ObchZ, a to za situace pokud představenstvo nesplní svou povinnost dle podmínek a ve lhůtách stanovených tímto ustanovením. Návrh představenstvu a následnou žádost soudu o zmocnění ke svolání valné hromady v případě nekonání představenstva smí podat akcionář, který má akcie, jejichž souhrnná jmenovitá hodnota dosahuje alespoň tři procent základního kapitálu společnosti, která je vyšší než 100 000 000 Kč, nebo akcionář společnosti, který má souhrnnou jmenovitou hodnotu akcií alespoň pět procent základního kapitálu společnosti, který je ve výši 100 000 000 Kč a nižší. Na žádost akcionáře je poté soud zmocní ke svolání valné hromady a všem úkonům s ní souvisejícím.⁴⁶ Zároveň soud ex officio může rozhodnout, kdo bude valné hromadě předsedat. Náklady řízení stejně jako náklady za svolání valné hromady nese

---

⁴³ Usnesení Nejvyššího soudu České republiky ze dne 27. dubna 2005, sp. zn. 29 Odo 567/2004.

⁴⁴ DĚDIČ, Jan; ŠTENGLOVÁ, Ivana; ČECH, Petr; et. al. *Akciové společnosti*. 6. přepracované vydání. Praha: C.H.Beck, 2007. 944 s., 431 s.

⁴⁵ ELIÁŠ, Karel. *Akciová společnost: systematický výklad obecného akciového práva se zřetelem k jeho reformě*. Praha: Linde, 2000. 433 s., 192 s.

⁴⁶ DĚDIČ, Jan; ŠTENGLOVÁ, Ivana; ČECH, Petr; et. al. *Akciové společnosti*. 6. přepracované vydání. Praha: C.H.Beck, 2007. 944 s., 430 s.

společnost. Za tyto závazky ručí členové představenstva společně a nerozdílně.⁴⁷

Zde je nezbytné upozornit na usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 25. března 2008, sp. zn. 29 Cdo 866/2007, v němž se soud zabýval vztahem ustanovení § 183i ObchZ k ustanovení § 181 ObchZ. Z jeho závěrů vyplývá, že první ustanovení je k druhému ve vztahu speciality. Je tedy možné, aby hlavní akcionář definovaný v § 183i ObchZ, jehož žádosti o svolání valné hromady představenstvo společnosti nevyhoví a valnou hromadu s navrženým programem akcionáře nesvolá, se obrátil na soud a žádal ho o zmocnění ke svolání valné hromady s jím navrhovaným programem v souladu s ustanovením § 181 odst. 3 ObchZ.

Nejvyšší soud ČR se dále zabýval ve své rozhodovací činnosti i trváním aktivní legitimace akcionářů v průběhu řízení.⁴⁸ V rozhodnutí ze dne 11. listopadu 2010, sp. zn. 29 Cdo 1300/2000 Nejvyšší soud ČR rozhodl, že pokud akcionář v průběhu řízení o jeho zmocnění ke svolání valné hromady přestane splňovat podmínku dle ustanovení § 181 odst. 1 Obch.Z., ztrácí aktivní legitimaci v daném sporu. V uvedeném případě došlo ke zvýšení základního jmění společnosti o polovinu, čímž klesl podíl jmenovité hodnoty akcií navrhovatele o třetinu. Navrhovatel tedy nebyl po zvýšení základního jmění společnosti již kvalifikovaným minoritním akcionářem (před novelou příslušného ustanovení obchodního zákona zákonem č. 370/2000 Sb. byl kvalifikovaný menšinový akcionář definován hranicí jmenovité hodnoty akcií více než deset procent základního jmění společnosti⁴⁹). Následujícím rozhodnutím ze dne 15. května 2002, sp. zn. 29 Odo 657/2001 Nejvyšší soud ČR upřesnil, že je rozhodující, zda-li má akcionář, který žádá soud o zmocnění ke svolání valné hromady, aktivní legitimaci v době rozhodnutí soudu. Akcionář během řízení svou aktivní věcnou legitimaci ztratí, neboť poklesne jmenovitá hodnota jeho akcií pod hranici určenou obchodním zákoníkem. Avšak z ustanovení § 167 odst. 2 ve vazbě na § 154 odst. 1, zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu v platném znění, vyplývá, že pro

---

⁴⁷ ELIÁŠ, Karel. *Akciová společnost: systematický výklad obecného akciového práva se zřetelem k jeho reformě*. Praha: Linde, 2000. 433 s., 192 s.

⁴⁸ ČECH, Petr; PAVELA, Ľudovít. Právní povaha úkonů spojených s valnou hromadou. *Právní rádce*. 2006, 12, 19 s.

⁴⁹ RABAN, Přemysl. *Obchodní zákoník 2009: komentář, judikatura*. 6. doplněné vydání. Praha: Eurounion, 2009. 749 s., 318 s.

usnesení je rozhodující stav v době jeho vyhlášení, popř. jeho přijetí. Obě stanoviska Nejvyšší soud ČR v rozhodnutí ze dne 13. února 2007, sp. zn. 29 Odo 1237/2005 shrnul a tyto závěry potvrdil. Přestane-li akcionář v průběhu řízení o jeho zmocnění ke svolání valné hromady splňovat podmínku stanovenou v § 181 odst. 1 ObchZ, ztrácí aktivní legitimaci v tomto sporu. Není přitom rozhodné, ve které fázi řízení (až do jeho pravomocného skončení) akcionář aktivní legitimaci ztratí. Jestliže pak není akcionář ve věci aktivně legitimován, nemůže se domoci svolání valné hromady, a to bez ohledu na to, jaký program valné hromady navrhuje a jakého období se tento program týká.

Akcionáři společnosti mohou žádat svolání valné hromady pouze za účelem projednání záležitosti, která spadá do působnosti valné hromady. Nejvyšší soud ČR tak judikoval v rozhodnutí ze dne 10. března 2010, sp. zn. 29 Cdo 2533/2008 s tím, že z ustanovení § 181 odst. 1 ObchZ nelze odvozovat, že se akcionáři mohou domáhat svolání valné hromady s pořadem jednání týkajícího se jakýchkoli záležitostí. Soud tak logickým a systematickým výkladem odkazuje v návaznosti na dikci § 181 odst. 1 ObchZ na ustanovení § 187 ObchZ. Uvedené rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR odkazuje v dané věci na své předešlé usnesení ze dne 22. února 2005, sp. zn. 29 Odo 407/2004, z jehož odůvodnění plyne, že je možné projednávat na valné hromadě i záležitosti nad rozsah ustanovení § 187 ObchZ, ale pouze za okolností, že zákon či stanovy společnosti je svěřují do působnosti valné hromady. Nejvyšší soud ČR dále v usnesení ze dne 14. prosince 2005, sp. zn. 29 Odo 149/2005 odmítl domněnku dovolatelky, jež tvrdila, že nedostatek působnosti valné hromady k rozhodování o určité záležitosti je jen důvodem pro neplatnost usnesení valné hromady a nikoli překážkou k jejímu svolání. S tímto názorem se Nejvyšší soud ČR neztotožnil a uzavřel, že navrhuje-li akcionář svolání valné hromady s programem jednání, jehož některé body nespádají do působnosti valné hromady, je možné ji svolat pouze k bodům, které do její působnosti spadají. Nelze totiž z obchodního zákoníku dovodit, že příslušný svolavatel nebo soud musí rozhodovat o návrhu jako celku, tj. přijmout návrh s celým navrženým programem, nebo jej celý odmítnout. Přestože ustanovení § 181 odst. 2 ObchZ určuje, že představenstvo není oprávněno měnit program jednání navržený akcionáři, lze systematickým a logickým výkladem dospět k závěru, že tak má představenstvo nekonat pouze v rozsahu navrženého programu, v němž lze valnou hromadu svolat. K ostatním bodům nespádajícím do působnosti valné hromady tak představenstvo popřípadě soud logicky nepřihlíží.

Závěrem lze uvést s odkazem na rozhodovací činnost Nejvyššího soudu ČR,⁵⁰ že žádosti akcionářů o svolání valné hromady s pořadem jednání zaměřeným zejména na přezkoumání činnosti představenstva společnosti nelze nahrazovat postup upravený v ustanovení § 182 odst 1 písm. b) a odst. 2 ObchZ.

2.5. Svolání valné hromady likvidátorem

Situace, kdy se svolavatelem valné hromady akciové společnosti stane likvidátor, je možná pouze za okolností, kdy je akciová společnost uvedena do likvidace v souladu s ustanoveními § 70 an. ObchZ. Likvidátor má společnosti postavení orgánu společnosti sui generis. Před novelou obchodního zákoníku zákonem č. 370/2000Sb., měl likvidátor dokonce postavení statutárního orgánu společnosti a přecházela na něj veškerá působnost statutárního orgánu společnosti. Uvedená novela však sladila ustanovení o likvidaci společnosti s ustanovením § 13 odst. 1 ObchZ a určila, že na likvidátora přechází působnost představenstva akciové společnosti pouze v rozsahu nutném pro provádění likvidace společnosti. Likvidátor tedy je orgánem společnosti, ale nikoli orgánem statutárním.⁵¹ Tento stav následně potvrdil i Nejvyšší soud ČR v usnesení ze dne 14. prosince 2005, sp. zn. 29 Odo 149/2005, v němž mimo jiné soud řešil otázku, zda-li je možné, aby obecný soud zmocnil akcionáře ke svolání valné hromady podle ustanovení § 181 odst. 3 ObchZ, která by rozhodla o volbě členů představenstva a dozorčí rady, přestože je společnost v likvidaci. Soud dospěl k názoru, že takový postup je správný, neboť statutární orgán společnosti dále vykonává svou působnost v rozsahu, v jakém nepřešla na likvidátora. Povinnosti představenstva tak v omezeném rozsahu trvají pořád, stejně jako povinnosti dozorčí rady, jejíž funkce jmenováním likvidátora nebyla nijak omezena. Uvedenému rozhodnutí Nejvyššího soudu předcházela jeho jiný rozsudek ze dne 23. září 2003, sp. zn. 29 Odo 216/2003, v němž potvrdil správné závěry odvolacího soudu, který se zabýval otázkou, zda-li v akciové společnosti, jež je v likvidaci, svolává valnou hromadu představenstvo anebo zda toto právo přechází na likvidátora. S odkazem na ustanovení § 70 odst. 3 ObchZ v návaznosti na ustanovení § 72 ObchZ přechází

---

⁵⁰ Usnesení Nejvyššího soudu České republiky ze dne 22. února 2005, sp. zn. 29 Odo 407/2004.

⁵¹ DĚDIČ, Jan; ŠTENGLOVÁ, Ivana; ČECH, Petr; et. al. *Akciové společnosti*. 6. přepracované vydání. Praha: C.H.Beck, 2007. 944 s., 613 s.

působnost týkající se provedení likvidace společnosti na likvidátora. Dle názoru soudu, tak ve vztahu ke třetím osobám představenstvo přestává jednat jako statutární orgán společnosti. Avšak ve vztahu k ostatním orgánům společnosti zůstává jeho působnost zachována. Protože tedy valná hromada je součástí vnitřního života společnosti, zůstává působnost představenstva v tomto směru zachována. Soud ovšem dále dovodil, že likvidátor může valnou hromadu svolat, pokud představenstvo, přestože má konat, zůstává pasivní, a dále byla-li by důvodem zrušení společnosti neexistence jejích orgánů.

3. Způsoby svolávání valné hromady akciové společnosti

Způsobem svolání valné hromady se má na mysli její řádné ohlášení a zajištění plné informovanosti všech akcionářů o termínu a pořadu jejího jednání. Řádný způsob svolání valné hromady se liší podle formy akcií, které společnosti mají. Společnosti, která vydala akcie na jméno, zákon ukládá uveřejnění informací o plánované valné hromadě pozvánkou. Společnost, která má akcie na majitele, je povinna oznámit konání valné hromady veřejně vhodným způsobem dle stanov a zákona. Rozlišujeme tak pozvánku na valnou hromadu a oznámení o konání valné hromady s dalšími podmínkami pro kótované společnosti.^{52 53 54} Uvedené způsoby zveřejňování informací o konání valné hromady a jejich postupy jsou závazné nejen pro představenstvo, ale taktéž pro každého oprávněného svolavatele, a vztahují se jak na svolávání valné hromady řádné, tak i mimořádné a náhradní.⁵⁵

3.1. Právní povaha pozvánky a oznámení o konání valné hromady

O právní kvalifikaci projevu vůle, jímž se svolává valná hromada akciové společnosti, probíhá u odborné veřejnosti dlouholetá diskuse, do které svými rozhodnutími zasáhl ne zcela jednoznačně i Nejvyšší soud ČR, a která vyústuje v několik názorových proudů. K celé problematice se zákon nevyjadřuje, vzniká tedy prostor pro širší diskusi.

Například Dvořák⁵⁶, zastává názor, že pozvánka stejně jako oznámení o konání valné hromady jsou právní úkony v souladu s ustanovením § 34 občanského zákoníku. Nesouhlasí s rozhodnutími Nejvyššího soudu ČR, jehož názor je v mnoha případech odlišný, a uvádí, že soud tak rozhodl zejména z praktického hlediska, aby zamezil soudnímu přezkumu platnosti pozvánek či oznámení podle ustanovení § 80 písm. c)

---

⁵² ČERNÁ, Stanislava. *Obchodní právo: Akciová společnost*. 3. díl. Praha: ASPI, 2006. 360 s., 225 s.

⁵³ Viz op. cit. sub. 52, 431 s.

⁵⁴ FILIP, Václav. Procedurální práva akcionářů na valné hromadě. *Právní rozhledy*. 2010, 5, 153 s.

⁵⁵ DĚDIČ, Jan; LASÁK, Jan. *Právo kapitálových obchodních společností: přehled judikatury s komentářem*. 1. díl. Praha: Linde, 2010. 990 s., 142 s.

⁵⁶ DVOŘÁK, Tomáš. *Akciová společnost a Evropská společnost*. 2. aktualiz. vydání. Praha: ASPI, 2009. 886 s., 207 s.

občanského soudního řádu a přílišného zasahování obecných soudů do vnitřních záležitostí. Jako protiargument uvádí, že přezkum samotné pozvánky či oznámení je nemožný s odkazem na zásadu *lex specialis derogat legi generali* s vysvětlením, že kdyby se žalobce domohl v řízení dle ustanovení § 80 písm. c) občanského soudního řádu určení neplatnosti pozvánky nebo oznámení, bylo by takové rozhodnutí materiálně nevykonatelné, neboť nemůže nahradit rozhodnutí podle ustanovení § 183 ObchZ. Vady pozvánky či oznámení tak mají za následek pouze vznik důvodu pro zneplatnění usnesení valné hromady podle § 183 ObchZ. Druhým argumentem Dvořákovým je, že pozvánka i oznámení činí představenstvo v rámci jednání jménem společnosti, z čehož vyplývá, že se jedná vždy o právní úkon společnosti vůči jejím akcionářům. Porovnáním ukazuje i rozkol mezi svoláním valné hromady představenstvem, jehož pozvánka či oznámení nejsou právním úkonem a pozvánkami či oznámeními uveřejněnými akcionáři v případě svolávání valné hromady minoritou akcionářů, které jsou právními úkony vzhledem k jejich právní subjektivitě. Ke stejnému názorovému proudu se řadí i Eliáš.⁵⁷ Zastává názor, že pozvánka stejně jako oznámení o konání valné hromady má povahu písemného právního úkonu, a proto musí být co do obsahu určité a srozumitelné v souladu s § 37 odst. 1 občanského zákoníku.

Opačný názor zastává Štenglová⁵⁸, která se v této problematice plně ztotožňuje s rozhodnutími Nejvyššího soud ČR, který se v posledních letech danou problematikou hojně zabýval. Protože však jeho rozhodnutí nebyla vždy jednotná rozhodl nakonec velký senát obchodního kolegia Nejvyššího soudu ČR usnesením ze dne 13. prosince 2006, sp. zn. 35 Odo 755/2005, že pozvánka na valnou hromadu či oznámení o jejím konání nejsou právními úkony. Odvolává se přitom na své rozhodnutí ze dne 30. dubna 1997, sp. zn. 1 Odon 2/97, v němž uzavřel, že svolání valné hromady nelze považovat za jednání společnosti ve vztahu ke třetím osobám. Tento závěr Nejvyšší soud ČR potvrdil dále v rozhodnutí ze dne 29. listopadu 2005, sp. zn. 29 Odo 1061/2004.⁵⁹ S výše uvedeným se však Nejvyšší soud ČR neztotožnil v usnesení ze dne 25. září 2001, sp. zn. 29 Odo

---

⁵⁷ ELIÁŠ, Karel. *Akciová společnost: systematický výklad obecného akciového práva se zřetelem k jeho reformě*. Praha: Linde, 2000. 433 s., 207 s.

⁵⁸ DĚDIČ, Jan; ŠTENGLOVÁ, Ivana ; ČECH, Petr; et. al. *Akciové společnosti*. 6. přepracované vydání. Praha: C.H.Beck, 2007. 944 s., 433 s.

⁵⁹ Usnesení Nejvyššího soudu České republiky ze dne 13. prosince 2006, sp. zn. 35 Odo 755/2005.

155/2001. Soud v něm došel k závěru, že pozvánka na valnou hromadu je právním úkonem, a proto podléhá stejným pravidlům jako kterýkoli jiný právní úkon. Musí být tedy dostatečně určitá a srozumitelná, což se týká zvláště podrobnosti jejího obsahu a jednotlivých bodů programu. Soud v tomto případě vycházel z teleologického výkladu a zásad obchodního zákoníku. Přestože se toto rozhodnutí diametrálně liší svým závěrem od uvedeného sjednocujícího rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 13. prosince 2006, sp. zn. 35 Odo 755/2005, nepopírá soud nutnost určitosti a srozumitelnosti pozvánky i oznámení o konání valné hromady s tím, že odkazuje na své rozhodnutí ze dne 5. srpna 2003, sp. zn. 29 Odo 1013/2002 týkající se usnesení valné hromady, které v dlouhodobé rozhodovací praxi Nejvyššího soudu ČR není považováno za právní úkon a požadavku na jeho jasné, jednoznačné a srozumitelné formulování. Analogicky pak Nejvyšší soud ČR uplatňuje tento požadavek i na pozvánku a oznámení o konání valné hromady a dodává, že je nutné posouzení konkrétní formulace v každém jednotlivém případě, a to z pohledu akcionáře, který se na valnou hromadu obvykle připravuje právě na základě pozvánky či oznámení o jejím konání.

Nejvyšší soud se v rozhodnutí ze dne 13. prosince 2006, sp. zn. 35 Odo 755/2005 dále opírá ve svých závěrech o ustanovení § 184 odst. 3 ObchZ, neboť představenstvo akciové společnosti nemá jako orgán společnosti vlastní způsobilost k právním úkonům. Proto měla-li by pozvánka být právním úkonem, muselo by se jednat o právní úkon společnosti, popř. jednotlivých členů společnosti, což však ze zákona nevyplývá. Bezpochyby by vady takové pozvánky nebo oznámení měly za následek neplatnost tohoto právního úkonu v souladu s obecnými ustanoveními o neplatnosti právních úkonů, zejména s ustanovením § 39 občanského zákoníku. Došlo by tak ke zvýšení právní nejistoty v rámci vnitřních vztahů společnosti vzhledem k možnému soudnímu přezkumu platnosti pozvánky a k rozporu se zásadou obchodního zákoníku o nevměšování se do vnitřních záležitostí společností soudy, nestanoví-li tak přímo zákon. Tuto zásadu definoval Nejvyšší soud ČR v usnesení ze dne 29. června 2005, sp. zn. 29 Odo 442/2004. Soud vychází z ustanovení § 131 a § 183 obchodního zákoníka, z nichž odvozuje, že zákon neumožňuje napadat u soudu platnost rozhodnutí ostatních orgánů než valné hromady společnosti, u níž toto právo plyne z jejího postavení ve společnosti a z účelu, který ji zákon určil. Soud tedy může taková rozhodnutí ostatních orgánů přezkoumávat pouze v rámci rejstříkového řízení. Jiná situace nastává, pokud jiný orgán

společnosti rozhoduje o záležitosti spadající do působnosti valné hromady na základě zákona, stanov či rozhodnutí samotné valné hromady.

Na uvedené skutečnosti navazuje otázka podpisu pozvánek a oznámení o konání valné hromady akciové společnosti. Nejvyšší soud ČR se touto problematikou zabýval v usnesení ze dne 13. prosince 2006, sp. zn. 35 Odo 755/2005 a dospěl k závěru, že pozvánka ani oznámení o konání valné hromady nemusí být podepsány osobou, která valnou hromadu svolává. Za prvé pozvánka ani oznámení nepovažuje Nejvyšší soud ČR za právní úkon, a proto nemusí splňovat podmínky ustanovení § 40 odst. 3 občanského zákoníku. Za druhé svoláním valné hromady akciové společnosti je zákonem pověřeno zejména představenstvo, které ji svolává jako kolektivní orgán společnosti podpisu nezpůsobilý, a nikoli tedy jednotliví členové představenstva. Konečně podpis dle soudu nezvyšuje právní jistotu akcionářů, že valná hromada je svolávána řádně. I bez podpisu svolavatele musí být v souladu se zásadou určitosti, proto musí být zřejmé, kdo valnou hromadu akciové společnosti svolává. Shodný názor jako Nejvyšší soud ČR⁶⁰ zastává Štenglová a Dědič.⁶¹ Ten dodává, že přestože rozhoduje o svolání valné hromady celé představenstvo společnosti, pozvánku či oznámení všichni jeho členové již nepodepisují, nýbrž postačí podpis pouze v souladu s ustanovením § 191 odst. 1 ObchZ či kteréhokoli člena představenstva. Závěrem ovšem podotýká, že zákon podpis pozvánky ani oznámení nepožaduje. K tomu se Čech a Pavla vyjádřili, že je možné vyvodit závěr, že pokud v souladu s postoji Nejvyššího soudu ČR nejsou pozvánka ani oznámení o konání valné hromady právními úkony, tím méně je možné spatřovat právní úkon v samotné realizaci takového rozhodnutí, tzn. v zasílání pozvánek a zveřejňování oznámení o konání valné hromady. Vysvětlení je nutné hledat v samotné definici právního úkonu dle ustanovení § 34 odst. 1 občanského zákoníku, neboť zasláním pozvánky akcionářům ani oznámením o konání valné hromady stanoveným způsobem, nedávají vzniknout či zaniknout právům, ani je nemění. Proto je nemyslitelné žádat, aby pozvánka či oznámení byly podepsány osobami oprávněnými jednat jménem společnosti. Konečně, jak již je odůvodněno výše, takový podpis je z praktického hlediska nerealizovatelný, stejně jako bezúčelný a nezaručuje akcionářům zvýšení právní jistoty týkající se řádnosti úkonů spojených se

---

⁶⁰ Viz op. cit. sub. 55, 433 s.

⁶¹ DĚDIČ, Jan; LASÁK, Jan. *Právo kapitálových obchodních společností: přehled judikatury s komentářem*. 1. díl. Praha: Linde, 2010. 990 s., 141 s.

svoláním valné hromady společnosti ani není nutný ke splnění povinnosti určitě identifikovat svolavatele, k čemuž není právně významná informace o tom, co a kdo jeho rozhodnutí fakticky realizuje.

3.2. Pozvánka na valnou hromadu akciové společnosti

Akciová společnost, která vydala akcie na jméno, je povinna svolat valnou hromadu postupující dle ustanovení § 184a odst. 2 a následující ObchZ. Účelem pozvánky je umožnit akcionářům, aby se mohli včas a se znalostí programu valné hromady rozhodnout, zda-li se valné hromady zúčastní či nikoli, a aby si pro případnou účast mohli zajistit podmínky a připravit se na jednání.⁶² Jde o zásadu řádného a včasného informování akcionářů, kterou se řídí právní úprava svolání valné hromady akciové společnosti.⁶³

3.2.1. Náležitosti pozvánky na valnou hromadu akciové společnosti

Pozvánka na valnou hromadu akciové společnosti musí obsahovat nejméně náležitosti stanovené obchodním zákoníkem, tak případně i stanovami společnosti. Příkladný výčet nám nabízí ustanovení § 184a odst. 3 ObchZ. Tyto náležitosti je nutno dodržet, a to i tehdy pokud zákon v ustanovení § 183 odst. 2 ObchZ s některými z nich výslovně nespojuje neplatnost usnesení valné hromady. Přesto a *contraria* může být důvodem neplatnosti chybějící náležitost, s níž ji zákon spojuje podle § 183 a § 131 ObchZ. V každém případě jakékoli opomenutí náležitostí pozvánky je porušení zákonné povinnosti stanovené představenstvu, popřípadě jinému svolavateli.⁶⁴ Je tedy třeba tyto obecné náležitosti vždy správně a řádně uvádět, proto každá pozvánka musí obsahovat firmu a sídlo společnosti, aby byla jasná informace, o valnou hromadu jaké společnosti se jedná. Místo, datum a hodina konání valné hromady musí být dle ustanovení § 184a odst. 4 ObchZ určeny tak, aby co nejméně omezovaly možnosti akcionářů zúčastnit se valné hromady. Cílem této úpravy je potlačení občasných snah společností omezit přístup na

---

⁶² Usnesení Nejvyššího soudu České republiky ze dne 25. září 2001, sp. zn. 29 Odo 155/2001.

⁶³ DĚDIČ, Jan; LASÁK, Jan. *Právo kapitálových obchodních společností: přehled judikatury s komentářem*. 1. díl. Praha: Linde, 2010. 990 s., 141 s.

⁶⁴ ŠTENGLOVÁ, Ivana; PLÍVA, Stanislav; TOMSA, Miloš; et al. *Obchodní zákoník: komentář*. 12. vydání. Praha: C. H. Beck, 2009. 1375 s., 606 s.

valnou hromadu zejména malým akcionářům, a to hlavně jejím konání v místě a čase, které takové omezení předpokládají s přihlédnutím ke složení akcionářů. K určení hodiny konání valné hromady je vhodná malá poznámka k usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 29. dubna 2008, sp. zn. 29 Cdo 372/2007. Je-li konání valné hromady vymezeno časovým rozpětím (např. od 12.00 hod do 17.00 hod), je pro akcionáře rozhodující údaj o jejím začátku. Přejde-li později je třeba počítat s tím, že část či celý program může být již vyčerpán. Hodina napsaná na pozvánce se považuje za hodinu začátku konání valné hromady, který má mimo jiné i význam jako mezní časová hranice, ke které se zjišťuje, zda-li je valná hromada usnášeníschopná. Stanovy společnosti dokonce mohou upravovat situaci, za které valná hromada k okamžiku začátku jejího konání nebude usnášeníschopná, a tedy je možné posečkat o určitou dobu s jejím začátkem, jestli nebude v nově stanovené době schopna se usnášet.⁶⁵

Pozvánka má dále obsahovat i označení, zda se svolává řádná, mimořádná či náhradní valná hromada. Jeho absence však nezpůsobuje v souladu s ustanovením § 183 odst. 2 ObchZ neplatnost usnesení valné hromady. Řadí se mezi nepodstatné porušení práv osob, akcionářů, a proto s ním nejsou spojeny zákonem předvídané následky. Přesto je vhodné označení neopomenout, a tak akcionáře upozornit, že se koná kupříkladu řádná valná hromada, která je předvídána stanovami společnosti i obchodním zákoníkem jako pravidelně se konající shromáždění akcionářů, a nikoli mimořádná valná hromada, jež se konává nad běžný rámec řádných valných hromad, popř. kdy je tak výslovně v zákoně označena.⁶⁶

Pokud se týká pořadu jednání valné hromady je třeba věnovat pozornost jeho podrobnosti a posuzovat ji individuálně. Musí být popsán tak, aby nevzbuzoval nesprávné představy o jeho náplni. Jeho změny a doplnění podléhají přísnému režimu, který je třeba dodržovat, aby byl uplatněn jeden z hlavních principů akciového práva, že valná hromada se může usnášet pouze o těch záležitostech, jež byly ohlášeny v pozvánce jako pořad jejího jednání.⁶⁷ Bude-li se tedy jednat na valné hromadě o změně stanov, je žádoucí uvést podstaty takových změn a umožnit akcionářům nahlédnout v sídle společnosti do

---

⁶⁵ DĚDIČ, Jan; et. al. *Obchodní zákoník komentář: Komentář. 2. díl.* Praha: Polygon, 2002. 4080 s., 2232 s.

⁶⁶ Viz op. cit. sub. 63, 2232 s.

⁶⁷ ELIÁŠ, Karel; BARTOŠÍKOVÁ, Miroslava; POKORNÁ, Jarmila; et. al. *Kurs obchodního práva: právnícké osoby jako podnikatelé.* 5. vydání. Praha: C.H.Beck, 2005. 617 s., 312 s.

nového znění stanov, popřípadě na jejich žádost jim zaslat kopii nového znění, a to na jejich náklad a nebezpečí. K této náležitosti pozvánky se vyjádřil Nejvyšší soud ČR v rozhodnutí ze dne 30. dubna 1997 sp. zn. 1 Odon 2/97, kdy na pozvánce nebylo jako bod programu valné hromady uvedeno odvolání jednatele, přestože tak mělo být. K tomu Nejvyšší soud ČR konstatoval, že záležitost, o níž má být rozhodováno je třeba výslovně uvést jako bod programu, přičemž ten musí být vymezen konkrétně, určitě a srozumitelně. Příprava každého akcionáře na jednání společnosti se totiž odvíjí zpravidla od stanoveného programu v pozvánce.⁶⁸ Svolává-li valnou hromadu představenstvo společnosti ze své vlastní iniciativy, jsou menšinoví akcionáři, definovaní v ustanovení § 181 odst. 1 ObchZ, oprávněni prosadit, aby do jejího programu byly zařazeny k projednání ty záležitosti, které oni navrhnou. To za předpokladu, že každý nový návrh je doplněn odůvodněním nebo konceptem usnesení valné hromady, a že je představenstvu doručen nejpozději do dvaceti dnů před konáním valné hromady, anebo je-li doplněn před rozhodným dnem. Navrhnou-li akcionáři nové záležitosti k projednání až po rozeslání pozvánek, je možné návrhu dalšího bodu pořadu jednání vyhovět pouze, lze-li jeho doplnění uveřejnit identickým způsobem, jakým byla valná hromada svolána, a to alespoň v předstihu deseti dnů před jejím konáním.⁶⁹ V případě, že akcionáři chtějí zařadit na pořad jednání záležitost, o které představenstvo nestačilo informovat dle výše uvedených postupů, je možné ji zařadit do programu přímo na valné hromadě společnosti, ale již pouze v souladu se zpřísněným postupem dle ustanovení § 185 odst. 4 ObchZ. Taková záležitost se zařadí jako bod jednání, jsou-li na valné hromadě přítomni všichni akcionáři společnosti a ti ji jednomyslně schválí. Toto ustanovení brání, aby představenstvo využilo možnosti svolat náhradní valnou hromadu dle § 185 odst.3 ObchZ a prosazovalo tak nečekanou změnou programu opatření, které by jinak nedosáhlo potřebné většiny. V případě svolávání náhradní valné hromady se ustanovení § 182 odst. 1 písm. a) ObchZ neuplatní.⁷⁰ Liška zastává názor, že tato právní úprava chrání především akcionáře

---

⁶⁸ DĚDIČ, Jan; LASÁK, Jan. *Právo kapitálových obchodních společností: přehled judikatury s komentářem*. 1. díl. Praha: Linde, 2010. 990 s., 150 s.

⁶⁹ ELIÁŠ, Karel. *Akciová společnost: systematický výklad obecného akciového práva se zřetelem k jeho reformě*. Praha: Linde, 2000. 433 s., 193 s.

⁷⁰ ŠTENGLOVÁ, Ivana; PLÍVA, Stanislav; TOMSA, Miloš; et al. *Obchodní zákoník: komentář*. 12. vydání. Praha: C. H. Beck, 2009. 1375 s., 611 s.

nepřítomné na valné hromadě. Domnívá se, že toto omezení by nemělo být vykládáno absolutně, tedy že není možná žádná změna či doplněk pořadu jednání valné hromady. Mělo-li by tomu tak být, měl by takové výslovné absolutní omezení změn a doplňování programu upravovat výslovně zákon. Tak tomu ovšem není. Liška svůj názor dále opírá o podmínku správné definice a významu slova „záležitost“ v kontextu s účelem zákona. V širším slova smyslu je záležitost chápat jako každou věc předloženou valné hromadě bez ohledu na její právní povahu a účel. To by znamenalo, že by bez plné účasti akcionářů na valné hromadě nebylo možné schválit ani organizační záležitosti, či záležitosti pozměňující již zveřejněný program jednání. V užším slova smyslu je záležitost chápána jako věcná otázka, nikoli procedurální. Otázkou v této souvislosti je posouzení návrhu na vypuštění bodu jednání z programu valné hromady, a to zejména pokud se jedná o mimořádnou valnou hromadu svolanou na základě žádosti akcionářů. Liška se přiklání k pojetí užšímu. Konečně své tvrzení uzavírá, že o zařazených záležitostech v rámci pozvánky či pozdějšího zařazení v průběhu valné hromady by měla valná hromada rozhodnout. O předem nezařazené záležitosti, která nebyla zveřejněna v pozvánce při svolávání valné hromady, je možno hodnotně jednat a zařadit ji do pořadu valné hromady pro informaci akcionářů, nejde však ex lege o ní rozhodovat.⁷¹ S názorem Lišky se lze ztotožnit v rovině užšího výkladu definice slova záležitost s přihlédnutím k praktickému a životaschopnému fungování společnosti, jenž by při aplikaci širokého výkladu daného termínu mohl blokovat efektivní fungování valné hromady, a tím samé společnosti. Je však důležité, dle mého názoru, velmi citlivě rozlišovat obsah a účel jednotlivých projednávaných záležitostí, které nebyly součástí programu uveřejněném v rámci pozvánky na valnou hromadu, a bezesporu je zároveň vhodná preciznější a podrobnější úprava v rámci stanov společnosti, která by v rámci zákonných ustanovení celý proces upřesnila. V případě nezařazené záležitosti v pozvánce k rozhodnutí valnou hromadou, upřednostňuji přísně postup *de iure*. Na druhou stranu samotné projednání záležitosti bez finálního rozhodnutí, které bude například přenecháno následujícím valným hromadám by nemělo být na škodu v případě, že se v rámci dalších konání valné hromady budou moci vyjádřit i akcionáři nepřítomní první rozpravě, kteří projeví zájem.

---

⁷¹ LIŠKA, Petr. K pořadu jednání valné hromady akciové společnosti. *Právní rádce*. 1996, 4, 8 s.

Konečně, pokud společnost vydala zaknihované akcie musí pozvánka obsahovat též rozhodný den k účasti na valné hromadě, pokud byl určen, a vysvětlení jeho významu. Takový den rozhodný pro účast akcionáře na valné hromadě určují stanovy nebo rozhodnutí předcházející valné hromady. Pokud však stanoven není ani stanovami ani usnesením předchozí valné hromady, platí ze zákona, že rozhodným dnem je sedmý kalendářní den přede dnem konání valné hromady.⁷² V případě kótovaných akciových společností je úprava kogentní a rozhodným dnem je vždy den sedmý před dnem konání valné hromady.⁷³

V některých zákonem definovaných situacích je třeba, aby součástí pozvánky byly i další tzv. zvláštní náležitosti. Je tomu tak, svolávají-li valnou hromadu akcionáři zmocnění k tomu soudem dle ustanovení § 181 odst. 3 ObchZ. Taková pozvánka musí obsahovat i výrok rozhodnutí, kterým soud akcionáře ke svolání valné hromady zmocňuje s uvedením soudu, který rozhodnutí vydal, a dne, kdy se rozhodnutí stalo vykonatelným. Tím je dle dikce ustanovení § 171 občanského soudního řádu dnem doručení usnesení soudu, nebo rozhodl-li soud dnem právní moci usnesení.⁷⁴ Dalším případem, kdy obchodní zákoník stanoví zvláštní povinné náležitosti pozvánky, je u pozvánky na valnou hromadu, která bude rozhodovat o zvýšení nebo snížení základního kapitálu akciové společnosti. Nejvyšší soud ČR tak uzavřel tuto problematiku ve svém usnesení ze dne 25. září 2001, sp. zn. 29 Odo 155/2001, které se sice týkalo společnosti s ručením omezeným, ale i tak ho lze analogicky vykládat i na společnost akciovou, neboť musíme vycházet z výše zmíněné zásady řádného a včasného informování akcionářů, a proto formulace jednotlivých bodů programu musí být do té míry určitá, aby bylo naplnění uvedené zásady možné. Dále je třeba respektovat znění ustanovení § 202 odst. 2, 3 a 4 ObchZ týkající se zvýšení základního kapitálu společnosti. Pozvánka na valnou hromadu, poté musí obsahovat mimo jiné důvody navrhovaného zvýšení základního kapitálu, způsob a rozsah tohoto zvýšení, navrhovaný druh, podobu, formu a počet akcií, mají-li být vydány nové, i jejich jmenovité hodnoty a informaci, mají-li se vydávat poukázky na

---

⁷² DĚDIČ, Jan; ŠTENGLOVÁ, Ivana; ČECH, Petr; et. al. *Akciové společnosti*. 6. přepracované vydání. Praha: C.H.Beck, 2007. 944 s., 435 s.

⁷³ ČECH, Petr. K hlavním posunům i úskalím novelizované právní úpravy rozhodného dne. *Obchodněprávní revue*. 2010, 12, 356 s.

⁷⁴ Viz op. cit. sub. 72, 436 s.

akcie, a případně ke kterým upisovaným akciím budou vydány. Stejně tak zákon spojuje povinnost informovat akcionáře o zvláštních náležitostech v rámci projednávání snižování základního kapitálu valnou hromadou. Ustanovení obchodního zákoníku § 212 tak odkazuje na ustanovení § 211 odst. 1 ObchZ, který je uvádí. Je třeba například informovat akcionáře o důvodu snížení základního kapitálu a o způsobu jak bude naloženo s částkou odpovídající snížení základního kapitálu, o rozsahu jeho snížení, o tom jak bude provedeno, a další tam uvedené náležitosti. Nepochybně do zvláštních náležitostí pozvánky na valnou hromadu patří i ty, jež upravuje obchodní zákoník v jeho ustanovení § 184a odst. 6. Upravuje její obsah vzhledem ke svolávání valné hromady, na které se bude projednávat změna stanov společnosti. Náležitostmi takové pozvánky jsou mimo jiné i návrhy na změnu stanov a charakteristika jejich změn. Akcionáři musí být dále obeznámeni s právem nahlédnout v sídle společnosti do návrhu změn stanov či s právem zaslání jim kopie návrhu změn stanov na jejich náklady a nebezpečí.⁷⁵ Zákon č. 125/2008 Sb., o přeměnách obchodních společností a družstev ustanovuje, že pozvánka na valnou hromadu, která schvaluje vnitrostátní fúzi, musí obsahovat vybrané údaje z konečné účetní závěrky a zároveň akcionáře upozorňovat na jejich práva dle ustanovení § 119 zákona o přeměnách obchodních společností a družstev. Akcionáři mohou v sídle každé ze zúčastněných společností nahlédnout do projektu vnitrostátní fúze, účetní uzávěrky všech zúčastněných akciových společností za poslední tři účetní období, konečné účetní uzávěrky všech zúčastněných společností, společné zprávy o vnitrostátní fúzi, znalecké zprávy o vnitrostátní fúzi a dalších zákonem definovaných dokumentů důležitých pro rozhodnutí akcionářů. Obdobně je upravena povinnost představenstva, je-li svolavatelem valné hromady, při rozdělení akciové společnosti, a to dle ustanovení § 300 ve vazbě na § 299 zákona o přeměnách obchodních společností a družstev. U rozdělení společnosti sloučením nebo rozdělení oštěpením sloučením na akcie dosavadních akcionářů nástupnické společnosti se akcionáři v pozvánce informují dle ustanovení § 300 odst. 2 zákona o přeměně obchodních společností a družstev.

Žádný právní předpis neupravuje náležitosti obálky obsahující pozvánku. Bylo tedy třeba doplnit nejasnosti s tím spojené. Nejvyšší soud ČR se jimi proto zabýval v usnesení ze dne 1 .srpna 2007, sp. zn. 29 Odo 1233/2006 v rámci řešení otázky

---

⁷⁵ ŠTENGLOVÁ, Ivana; PLÍVA, Stanislav; TOMSA, Miloš; et al. *Obchodní zákoník: komentář*. 12. vydání. Praha: C. H. Beck, 2009. 1375 s., 606 s.

neplatnosti usnesení valné hromady z důvodu nesplnění podmínky jejího řádného svolání. Odvolací soud, jímž byl Vrchní soud v Praze, ve svém rozhodnutí ze dne 15. prosince 2005, č. j. 7 Cmo 217/2005 – 205, označil jako nezbytnost označení obálky názvem společnosti, která je odesílatelkou zásilky, protože adresát, tedy akcionář, má právo zásilku odmítnout, a proto v případě pozvánky na valnou hromadu musí být již na první pohled z obálky patrné, o jakou zásilku jde, aby se mohl se znalostí věcí rozhodnout, zda ji přijme či odmítne. S tímto názorem se Nejvyšší soud ČR neztotožnil a ve svém rozhodnutí uzavřel, že je nepochybně právem každého adresáta doručovanou zásilku odmítnout převzít. Je však tedy mít při uplatnění takového práva na mysli, že se akcionář nedozví o obsahu odmítnuté zásilky, a musí tak sám nést následky, které z ní mohou plynout. Za situace, kdy obchodní zákoník, a v daném případě ani stanovy společnosti, neukládá společnosti povinnost označit obálku obsahující pozvánku na valnou hromadu, tak aby z ní bylo patrné, že je jejím obsahem, a takový závěr není možné činit ani za pomoci výkladových pravidel, nelze po ní požadovat, aby plnila povinnost, kterou jí zákon neukládá. A proto není ani možné pro společnost, která neoznačila takové zásilky, dovozovat nepříznivé důsledky. Nejvyšší soud ČR dále konstatoval, že z výše uvedeného se nic nemění, ani když je na obálce uvedeno jméno předsedy představenstva společnosti a jeho adresa, neboť i z takového označení plyne bezpochyby, že obsah zásilky má spojitost se společností. Minimálně se lze tak domnívat a je potřeba takovou možnost vzít v potaz a i z pouhé opatrnosti se přesvědčit, o jakou zásilku opravdu jde. Na základě uvedeného rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR lze vycházet z doporučení, že je vhodné obálku s pozvánkou na valnou hromadu označit řádně jménem společnost. I přesto však případná absence takového údaje nemůže způsobit neplatnost svolání valné hromady, ani není důvodem k vyslovení neplatnosti usnesení přijatých takto svolanou valnou hromadou.

S pozvánkou na valnou hromadu souvisí i jazyk, v němž jí představenstvo bude svolávat. Zákon tuto otázku neupravuje, a proto nelze říci, zda-li použití jiného jazyka, než-li českého může být důvodem pro přezkum neplatnosti usnesení valné hromady. Řešením by mohlo být použít za pomoci analogie a teleologického výkladu ustanovení § 184a odst. 4 obchodního zákoníku a považovat, tak svolání valné hromady za řádné,

bude-li pozvánka napsána v jazyce, který bude vzhledem ke struktuře akcionářů vhodný.⁷⁶

3.2.2. Způsob svolání valné hromady pozvánkou

Pozvánka je jedním ze způsobů svolání valné hromady akciové společnosti v případě, kdy společnost vydala akcie na jméno. Svolavatel, tedy nejčastěji představenstvo společnosti, je povinen zaslat pozvánku všem akcionářům společnosti, kteří jsou držiteli takové akcie. Společnost pro tento případ vede seznam akcionářů, ve kterém jsou všechny potřebné informace o akcionářích s akciemi na jméno obsaženy.⁷⁷ Společnost tedy zná všechny své akcionáře jménem, ví jejich adresy sídla či bydliště. Vést seznam akcionářů nařizuje akciovým zákonem, které vydávají akcie na jméno, obchodní zákoník v ustanovení § 156 odst. 2. Se zápisem akcionáře do seznamu jsou spojena i akcionářská práva, neboť je vůči společnosti může vykonávat teprve akcionář zapsaný v seznamu akcionářů. Společnost sama však nemá povinnost zjišťovat změny v osobách akcionářů, ale musí pružně reagovat poté, co jí je taková změna prokázána. Funkce seznamu akcionářů je zejména usnadnit zjištění, kdo je akcionářem. Jeho legitimační funkce ovšem není bezvýjimečná. Obchodní zákoník stanovuje výjimky, a to v ustanovení § 156 odst. 10 a dále za okolností, pokud se prokáže, že zápis akcionářů neodpovídá skutečnosti, protože za rozhodující se považuje stav skutečný nikoli formální. Tento přístup platí jak pro listinné tak zaknihované akcie na jméno.⁷⁸ K otázce povinnosti aktualizovat data obsažená v seznamu akcionářů a odpovědnosti za následky s tím spojené se vyjádřil Nejvyšší soud ČR v rozhodnutí ze dne 20. září 2006, sp. zn. 29 Odo 634/2005. Navrhovatel (akcionář) se odstěhoval z místa svého trvalého bydliště, které bylo uvedeno v seznamu akcionářů odpůrkyně (společnosti), kterou však nepožádal o provedení změny v seznamu. Přestože odpůrkyně měla aktuální adresu navrhovatele a komunikovala s ním za jejího použití, pozvánku na valnou hromadu společnosti zaslala na adresu původní, uvedenou v seznamu akcionářů. Navrhovatel proto o konání valné hromady nebyl včas informován. Nejvyšší soud vyjádřil názor, že společnost, ačkoliv

---

⁷⁶ DĚDIČ, Jan; et. al. *Obchodní zákoník komentář: Komentář*. 2.díl. Praha: Polygon, 2002. 4080 s., 2233 s.

⁷⁷ POKORNÁ, Jarmila; KOVARÍK, Zdeněk; ČÁP, Zdeněk; et. al. *Obchodní zákoník: komentář*. 1. díl. 1. vydání. Praha: Wolters Kluwer Česká republika, 2009. 1079 s., 860 s.

⁷⁸ ČERNÁ, Stanislava. *Obchodní právo: Akciová společnost*. 3. díl. Praha: ASPI, 2006. 360 s., 136 s.

mohla vědět o nové kontaktní adrese navrhovatele, neměla povinnost ji sama bez žádosti akcionáře změnit v seznamu akcionářů. Takové konání by bylo v rozporu se zásadou ochrany akcionářů před svévolným či nekorektním jednáním představenstva, a konečně jestliže akcionář zanedbá ochranu svých práv nelze takové opominutí vykládat k tíži společnosti.

Nejvyšší soud ČR se zabýval i další otázkou, která vyplynula z praxe, a to v jakém okamžiku procesu zasílání pozvánky představenstvo dostojí své zákonné povinnosti. V současně platné právní úpravě již najdeme přesnou a jasnou definici tohoto okamžiku. Představenstvo je v souladu s ustanovením § 184 odst. 2 obchodního zákoníku povinno odeslat pozvánku všem akcionářům, kteří vlastní akcie na jméno, na adresy jejich sídel či bydlišť uvedené v seznamu akcionářů. Je tedy již jasně určeno, že představenstvo je povinno pozvánku odeslat, tedy dát například k poštovní přepravě. Odesláním je jeho povinnost splněna. Jiná formulace tohoto ustanovení ovšem platila před účinností zákona č. 285/2009 Sb., který novelizoval původní znění obchodního zákoníku týkající se svolávání valné hromady akciové společnosti, mimo jiné, na dnes platné. Nejistotu v praxi působila původní formulace, říkající, že představenstvo pozvánku uveřejní tím, že ji zašle všem akcionářům. Z toho nevyplývá, zda-li měla společnost ve stanovené lhůtě pozvánku pouze odeslat či ji v zákonem dané lhůtě měli akcionáři obdržet. Nejvyšší soud se danou otázkou zabýval a v rozhodnutí ze dne 28. ledna 2008, sp. zn. 29 Odo 1429/2006 dospěl k závěru, že postačí, dostane-li se pozvánka do sféry dispozice společníka tím, že mu bude zaslána na adresu, kterou sdělil společnosti. Tedy odešle-li společnost pozvánku všem akcionářům, třeba i doporučeným dopisem, určují-li to stanovy, splní svou povinnost a nelze jí přičítat k tíži, že si akcionář daný dopis nepřevzal, a proto se o konání valné hromady nedozvěděl a následně se jí ani neúčastnil. Účelem pozvánky, jak bylo již uvedeno výše, je informovat akcionáře a umožnit jim připravit se na jednání valné hromady. Po akciové společnosti proto lze požadovat pouze to, aby pro splnění této zásady udělala vše, co je v jejích silách. Její možnost ovlivnit informovanost akcionáře ovšem logicky končí okamžikem předání zásilky k přepravě, neboť další vývoj již svým chováním nemůže ovlivnit. Samotné doručení je již v rukou třetí osoby a akcionáře, a společnost proto za případné nedoručení či nepřevzetí nemůže nést odpovědnost.

K významnému závěru z pohledu praxe došel Nejvyšší soud ČR v usnesení ze dne 16. června. 2010, sp. zn. 29 Cdo 3703/2009, týkající se zejména lhůty ohledně

svolávání valné hromady společnosti s ručením omezeným, ale zároveň dotýkající se formální stránky pozvánky, jenž je možné analogicky aplikovat i na akciovou společnost. Z dikce ustanovení § 184a odst. 2 obchodního zákoníku lze dovodit, že formou pozvánky zákon předpokládá zaslání dopisu poštovní či jinou fyzickou přepravou. Avšak z uvedeného rozhodnutí, stejně jako například z názorů Černé⁷⁹ k této problematice a extensivním výkladem daného ustanovení docházím k názoru, že pozvánku je možné zaslat i elektronickou poštou, pokud je odeslána v zákonem či ve stanovami určeném termínu, a následně doplněna pozvánkou ve formě poštovního dopisu. Nejvyšší soud ČR totiž v odůvodnění shora citovaného usnesení podotýká, že ačkoli v daném případě pozvánka zasláná poštovní přepravou nebyla z pohledu navrhovatelky doručena včas, ačkoliv elektronickou formou se tak stalo, není proto nedodržení formy pozvánky (doporučený dopis) předepsané stanovami společnosti podstatným porušením práv navrhovatelky (akcionářky) ve smyslu § 131 odst. 3 písm. a) ObchZ. Z praktického hlediska zastávám názor, že akciové společnosti, které vydaly akcie na jméno, by vzhledem k povinnosti vést seznam akcionářů měly mít možnost pozvánku zasílat i elektronickou formou, a to za předpokladu jasné zákonné úpravy. Přikláním se tak k názoru Černé⁸⁰, která poznamenává, že v případě akciových společností s vydanými akciemi na jméno, které mají úzký a známý okruh akcionářů, je taková forma pozvánky účelná a technicky možná. Je nutné konstatovat, že za současné právní úpravy není možné, dle mého názoru, pozvánku zasílat akcionářům pouze elektronicky, domnívám se však, že do budoucna je nezbytné tento způsob svolávání valní hromady pozvánkou zákonně upravit, a to i s přihlédnutím k rozhodovací činnosti Vrchního soudu v Praze⁸¹ ve věci uveřejňování oznámení o konání valné hromady akciové společnosti v denících majících elektronickou podobu webových stránek na síti internet, jak je pojednáno v kapitole 3.3.2. této práce.

Závěrem poznámka k zatímním listům, na které se používají ustanovení obchodního zákoníku o akciích na jméno podle ustanovení § 176 odst. 4 ObchZ. Je proto nezbytné zasílat majitelům zatímních listů vždy pozvánku na valnou hromadu bez ohledu

---

⁷⁹ ČERNÁ, Stanislava. *Obchodní právo: Akciová společnost*. 3. díl. Praha: ASPI, 2006. 360 s., 225 s.

⁸⁰ Viz op. cit. sub. 78, 225 s.

⁸¹ Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 29. února 2008, sp. zn. 7 Cmo 503/2007.

na to, zda-li listy nahrazují akcie na jméno či na majitele. Dle názoru Štenglové⁸² je proto společnost povinna vést seznam o majitelích zatímních listů s odvoláním na účel a dikci ustanovení § 156 odst. 1 ObchZ.

3.3. Oznámení o konání valné hromady akciové společnosti

Akciová společnost, která vydala akcie na majitele, je povinna svolat valnou hromadu postupující dle ustanovení § 184a odst. 2 a následující ObchZ. Účelem oznámení je, stejně jako u pozvánky, informovat včas akcionáře o konání valné hromady akciové společnosti a seznámit je s pořadem jednání valné hromady. Akcionář se na základě takto zveřejněných informací poté může svobodně rozhodnout, zda-li se valné hromady zúčastní či nikoli, a pokud se zúčastní, aby si mohl zajistit podmínky a připravit se na jednání.⁸³

3.3.1. Náležitosti oznámení o konání valné hromady akciové společnosti

Náležitosti oznámení o konání valné hromady akciové společnosti upravuje ustanovení § 184a odst. 3 a odst. 4 ObchZ a v jednotlivostech další právní předpisy jako například zákon o podnikání na kapitálovém trhu či zákon o přeměnách obchodních společností a družstev. Z uvedeného ustanovení vyplývá, že obecné náležitosti oznámení jsou identické s těmi pro pozvánku. Jejich obsah se tedy neliší.⁸⁴ Oznámení může taktéž obsahovat i náležitosti zvláštní uvedené v kapitole 3.2.1. této práce či vyplývající z uvedených zákonů. Dle prezentovaných závěrů ani oznámení není právním úkonem, ale přesto stejně jako u pozvánky je nutné, aby bylo určité a srozumitelné, jak judikoval Nejvyšší soud ČR (viz kapitola 3.2.1.).

3.3.2. Způsob svolání valné hromady akciové společnosti oznámením

---

⁸² DĚDIČ, Jan; ŠTENGLOVÁ, Ivana; ČECH, Petr; et. al. *Akciové společnosti*. 6. přepracované vydání. Praha: C.H.Beck, 2007. 944 s., 432 s.

⁸³ Usnesení Nejvyššího soudu České republiky ze dne 25. září 2001, sp. zn. 29 Odo 155/2001.

⁸⁴ DĚDIČ, Jan; ŠTENGLOVÁ, Ivana; ČECH, Petr; et. al. *Akciové společnosti*. 6. přepracované vydání. Praha: C.H.Beck, 2007. 944 s., 432 s.

Akciová společnost může kromě akcií na jméno vydat i akcie na majitele, u nichž společnost ve většině případech nemá přehled o jejich aktuálních vlastnících a nevede žádný seznam akcionářů.⁸⁵ Z uvedených údajů je proto zřejmé, že uveřejnění pozvánky a oznámení se liší. Zatímco pozvánka je zasílána přímo na adresy akcionářů, které jsou společnosti známy na základě vedení registrace v seznamu akcionářů, pro oznámení platí jiný postup zveřejnění informací o konání valné hromady, který upravuje obchodní zákoník v ustanovení § 184a odst. 2. Představenstvo uveřejňuje oznámení o konání valné hromady v Obchodním věstníku a dále způsobem vhodným a určeným stanovami společnosti. V průběhu let se postup jak zveřejnit oznámení různě měnil do současné podoby. Příkladem může být odkaz Eliáše⁸⁶ na obchodní zákoník z roku 2000, dle něhož se oznámení uveřejňuje způsobem určeným stanovami a zároveň publikace v Obchodním věstníku není nutná. Přičemž neuvádí-li stanovy žádný způsob uveřejnění oznámení, je nutné subsidiárně užit ustanovení obchodního zákoníka, jež ustanovuje zveřejnění ve dvou celostátně distribuovaných denících. Později byl snížen počet celostátně vydávaných deníků na jeden s tím, že není možné publikovat oznámení pouze v Obchodním rejstříku (nejde o deník, ač je celostátně distribuován), anebo pouze v regionálním tisku. Ten je možné k uveřejnění taktéž použít, pokud tak připouští stanovy společnosti, jako třetí zdroj informací pro akcionáře.⁸⁷ Nakonec zákonem č. 420/2009 Sb. byla povinnost uveřejňovat oznámení alespoň v jednom celostátním deníku vypuštěna úplně. Novelizované ustanovení § 184a odst. 3 ObchZ stanovuje již pouze povinnost uveřejnit oznámení v Obchodním věstníku a jiným vhodným způsobem určeným stanovami. Definicí vhodného způsobu svolání valné hromady se zabýval Nejvyšší soud ČR v usnesení ze dne 14. října 2008, sp. zn. 29 Cdo 2735/2008. Dospěl k názoru, že při posuzování vhodnosti předmětného způsobu oznámení je nutné porovnat ho se zákonným způsobem (tehdy zveřejnění ve dvou celostátně distribuovaných denících), který soud považuje za vhodný z hlediska dostupnosti všem akcionářům. Právě proto je třeba způsob zveřejnění posuzovat jako vhodný s ohledem na složení akcionářů společnosti a jejich

---

⁸⁵ Viz op. cit. sub. 70, 860 s.

⁸⁶ ELIÁŠ, Karel. *Akciová společnost: systematický výklad obecného akciového práva se zřetelem k jeho reformě*. Praha: Linde, 2000. 433 s.

⁸⁷ ELIÁŠ, Karel; BARTOŠÍKOVÁ, Miroslava; POKORNÁ, Jarmila; et. al. *Kurs obchodního práva: právníkové osoby jako podnikatelé*. 5. vydání. Praha: C.H.Beck, 2005. 617 s., 310 s.

možnost získat onen informační zdroj bez vynaložení nepřiměřené námahy a nákladů. Každý případ je vhodné posuzovat individuálně podle konkrétních okolností. V obdobné věci Nejvyšší soud ČR rozhodoval již v roce 2001 a došel k závěru, že ustanovení § 184 odst. 4 ObchZ (dnes § 184a odst. 2 ObchZ) má chránit menšinové akcionáře před zneužitím akcionáře většinového, a to konkrétně před prosazením nevhodného způsobu uveřejňování oznámení do stanov společnosti, který by tak ztížil možnost účasti menšinových akcionářů na konání valné hromady. Za vhodný způsob uveřejnění oznámení lze tedy považovat, jak již bylo výše uvedeno, pouze informační zdroj obecně dostupný každému akcionáři.⁸⁸

Mezi vhodné a dle mého názoru efektivní způsoby zveřejňování oznámení o konání valné hromady akciové společnosti je jeho publikace v deníku elektronické podoby. I Vrchní soud v Praze v rámci své rozhodovací činnosti uznal jako vhodný a ve své době srovnatelný celostátně distribuovaný deník i deník s elektronickou podobou webových stránek na síti internet, v daném případě jím byl deník www.valnehromady.cz. Soud ho v uvedeném rozhodnutí uznal jako všeobecně akcionářům dostupný bez nepřiměřené námahy při dnešní míře pokrytí území ČR internetovou sítí a vzhledem k rozvoji informačních technologií jako účinný a velmi vhodný.

Vlastníku akcií na majitele dává obchodní zákoník v ustanovení § 184a odst. 2 možnost zabezpečit si vlastní informovanost o konání valné hromady společnosti tak, že mu společnost zasílá oznámení o konání valné hromady přímo na jeho adresu. Podmínkou je zřízení zástavního práva alespoň k jedné ze svých akcií ve prospěch společnosti jako jistotu na úhradu nákladů zaslání. Akcionář poté společnost o zaslání požádá a uvede adresu, na níž má společnost oznámení zasílat.⁸⁹

Pro srovnání obchodní zákoník platný na území Slovenské republiky v ustanovení § 184 odst. 3 stanoví, že akciová společnost uveřejňuje oznámení o konání valné hromady v jednom periodickém tisku s celostátní působností uveřejňující burzovní zprávy a dále stanovy společnosti mohou určit, že se tak činí i v dalším periodickém tisku

---

⁸⁸ Usnesení Nejvyššího soudu České republiky ze dne 24. září 2001, sp. zn. 29 Odo 88/2001.

⁸⁹ POKORNÁ, Jarmila; KOVAŘÍK, Zdeněk; ČÁP, Zdeněk; et. al. *Obchodní zákoník: komentář*. 1. díl. 1. vydání. Praha: Wolters Kluwer Česká republika, 2009. 1079 s., 861 s.

s celostátní působností.⁹⁰

Trochu jiné podmínky platí pro kótované společnosti. Po transponování směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/36/ES ze dne 11. července 2007 se změnili podmínky pro svolávání valných hromad u kótovaných společností prostřednictvím novelizace zákona o podnikání na kapitálovém trhu. Od úpravy obchodního zákoníku se liší nutností zpřístupněním předepsaných informací na internetových stránkách společnosti.⁹¹ Mezi tyto informace dle čl. 5 odst. 4 uvedené směrnice patří například zveřejnění oznámení o konání valné hromady na internetových stránkách společnosti, celkový počet akcií a hlasovacích práv v den svolání, dokumenty, které mají být předloženy valné hromadě, návrhy usnesení či vyjádření příslušného orgánu společnosti a také případné formuláře pro účely hlasování na základě plné moci nebo korespondenčně. Zákon o podnikání na kapitálovém trhu v ustanovení § 120b odst. 1 stanoví, že tyto informace musí být zveřejněny nejpozději dnem uveřejnění oznámení o konání valné hromady. Samotné zveřejnění uvedených dokumentů na zmíněných internetových stránkách ovšem samo o sobě nestačí. Společnost musí tyto dokumenty zveřejnit dále účinným způsobem, od něhož lze předpokládat, že se o něm veřejnost v Evropské unii dozví. To znamená, že společnosti musí užít prostředek dostupný v celé Evropské unii.⁹² Takové zveřejnění musí být efektivní a nediskriminační, zabezpečené například sdělovacími prostředky, které jsou schopné zajistit odpovídající publicitu ve všech státech Společenství, ačkoliv v nich akcie nejsou kótované. Takové definici vyhovují například elektronická periodika.⁹³ Ustanovení § 120b odst. 3 písm. b) zákona o podnikání na kapitálovém trhu dále stanoví, že tímto není dotčena povinnost uveřejnit oznámení či pozvánku způsobem stanoveným v obchodním zákoníku.

Směrnice upřesnila a sjednotila náležitosti, které má oznámení mít. Nad rámec dosavadní úpravy obchodního zákoníku, je třeba v oznámení specifikovat postupy, které musí akcionář dodržet, aby se mohl valné hromady účastnit a zejména na ní hlasovat.

---

⁹⁰ PATAKYOVÁ, Mária; et. al. *Obchodný zákoník: komentár*. 2. aktualiz. vydání. Praha. C.H.Beck. 2008. 1143 s., 522 s.

⁹¹ FILIP, Václav. Procedurální práva akcionářů na valné hromadě. *Právní rozhledy*. 2010, 5, 153 s.

⁹² Viz op. cit. sub. 90

⁹³ ČECH, Petr. Směrnice ES odstartovala reformu úpravy výkonu akcionářských práv. *Právní zpravodaj*. 2007, 9, 1 s.

Dále je třeba uvést jak je možné hlasovat, informace o internetových stránkách, kde je možné získat další informace a podklady, které může například akcionář využít k tomu, aby se mohl zmocnit třetí osobu k účasti na valné hromadě nebo pro korespondenční hlasování.⁹⁴ Blíže náležitosti oznámení u kótované společnosti definuje ustanovení § 120a odst. 1 zákona o podnikání na kapitálovém trhu.

4. Lhůty pro svolání valné hromady akciové společnosti

Svolavatelé pověřeni svoláním valné hromady akciové společnosti musí dodržovat zákonem či stanovami společnosti určené lhůty, které musí být jako podmínka řádného svolání valné hromady dodrženy.⁹⁵ Pro počítání těchto lhůt platí ustanovení § 122 odst. 1 občanského zákoníku. Lhůtu určenou dny je nutné počítat ode dne, který následuje po dni, v němž vznikla skutečnost rozhodující pro běh lhůty.⁹⁶ V případě svolávání valné hromady je lhůta počítána zpětně od rozhodného dne. První den lhůty se vezme den předcházející dni, na nějž je valná hromada svolána. Lhůta se zachová, je-li konání valné hromady uveřejněno třicátý, popř. patnáctý den, počítáno od prvního dne.⁹⁷ Jednoduše řečeno se tak počítá lhůta zpětně počínaje jedním dnem před konáním valné hromady.⁹⁸

4.1. Lhůty pro svolání řádné valné hromady

Řádná valná hromada akciové společnosti se koná v souladu s ustanovením § 184a odst. 1 ObchZ nejméně jedenkrát za rok a nejpozději do šesti měsíců od posledního dne účetního období.⁹⁹ V minulosti byla tato lhůta delší o dva měsíce, valná hromada se tak musela konat do osmi měsíců od posledního účetního období. Protože však docházelo ke znevýhodňování drobných akcionářů, kteří se v průběhu letních

---

⁹⁴ Viz op. cit. sub. 92

⁹⁵ ČERNÁ, Stanislava. *Obchodní právo: Akciová společnost*. 3. díl. Praha: ASPI, 2006. 360 s., 223 s.

⁹⁶ KNAPPOVÁ, Marta; ŠVESTKA, Jiří; DVOŘÁK, Jan; et. al. *Občanské právo hmotné: Díl první: Obecná část. Díl druhý: věcná práva*. 4. aktualiz. vydání. Praha: ASPI, a.s., 2005. 524 s., 173 s.

⁹⁷ DĚDIČ, Jan; et. al. *Obchodní zákoník komentář: Komentář*. 2. díl. Praha: Polygon, 2002. 4080 s., 2227 s.

⁹⁸ POKORNÁ, Jarmila; KOVAŘÍK, Zdeněk; ČÁP, Zdeněk; et. al. *Obchodní zákoník: komentář*. 1. díl. 1. vydání. Praha: Wolters Kluwer Česká republika, 2009. 1079 s., 860 s.

⁹⁹ Viz op. cit. sub. 81, 223 s.

prázdnin, kam konec lhůty spadal, nemohli často zúčastnit, byla zákon č. 370/2000 Sb. zkrácena na šest měsíců. Za nedodržení uvedené lhůty obchodní zákoník žádnou sankci nestanoví. Vznikla-li by však škoda, je možné ji uplatňovat vůči svolavatelům, kteří valnou hromadu měli povinnost svolat včas.¹⁰⁰

Ustanovení § 184a odst. 2 obchodního zákoníku stanovuje základní lhůtu pro svolání řádné valné hromady. Představenstvo společnosti, či jiný pověřený svolavatel, musí odeslat pozvánku všem akcionářům s akciemi na jméno nejméně třicet dní před konáním valné hromady. Stejně tak oznámení o konání valné hromady musí být svolavateli uveřejněno nejpozději třicet dní před konáním valné hromady.¹⁰¹ K této lhůtě se vyjádřil i Nejvyšší soud ČR, který ve svém rozhodnutí ze dne 20. června 2006, sp. zn. 29 Odo 634/2005 upřesnil, že touto lhůtou je myšlena, lhůta pro odeslání pozvánky či zveřejnění oznámení. Nelze totiž společnosti přičítat něco, co po ní nelze spravedlivě požadovat vzhledem k tomu, že odesláním se pozvánka dostává z vlivu společnosti, která již dále nemůže ovlivnit její doručení, a zajistit tak sto procentně informovanost akcionáře. Třicetidenní lhůta pro svolání valné hromady je lhůta nepřekročitelná určená zákonem a stanovy společnosti ji nemohou zkrátit. Tak činí pouze zákon v přesně vymezených případech.¹⁰² Pouze na základě ustanovení stanov je možné se od zákonné lhůty odchýlit, tím že určí větší časový předstih.¹⁰³

U kótovaných akciových společností jsou lhůty ke svolání valné hromady odvislé od úpravy výše uvedené směrnice. Ta stanovuje, že lhůta mezi zveřejněním oznámení a konáním valné hromady nesmí být kratší než dvacet jedna kalendářních dnů.

¹⁰⁴ Současná právní úprava tak splňuje ustanovení evropské úpravy.

---

¹⁰⁰ ŠTENGLOVÁ, Ivana; PLÍVA, Stanislav; TOMSA, Miloš; et al. *Obchodní zákoník: komentář*. 12. vydání. Praha: C. H. Beck, 2009. 1375 s., 605 s.

¹⁰¹ DĚDIČ, Jan; ŠTENGLOVÁ, Ivana; ČECH, Petr; et. al. *Akciové společnosti*. 6. přepracované vydání. Praha: C.H.Beck, 2007. 944 s., 436 s.

¹⁰² Viz op. cit. sub. 100, 436 s.

¹⁰³ DVOŘÁK, Tomáš. *Akciová společnost a Evropská společnost*. 2. aktualiz. vydání. Praha: ASPI, 2009. 886 s., 406 s.

¹⁰⁴ ČECH, Petr. Směrnice ES odstartovala reformu úpravy výkonu akcionářských práv. *Právní zpravodaj*. 2007, 9, 1 s.

4.2. Svolaání mimořádné valné hromady

Ze skutečností uvedených v předchozí kapitole vyplývá, že zákonná třicetidenní lhůta pro svolání valné hromady je minimální a mezní. Avšak i v tomto případě existují výjimky ze zákona, který je sám definuje, a to pro případ svolávání mimořádné valné hromady za přesně stanovených podmínek. Zákon umožňuje svolat mimořádnou valnou hromadu s uveřejněním pozvánky či oznámení s patnáctidenním předstihem přede dnem jejího konání, tak aby se konala do čtyřiceti dnů od obdržení žádosti akcionářů představenstvem, jestliže to ji svolává podle ustanovení § 181 odst. 2 ObchZ.¹⁰⁵ Patnáctidenní lhůtu požaduje zákon i při svolávání valné hromady představenstvem na žádost majoritního akcionáře podle ustanoveních § 183i a § 183j ObchZ.¹⁰⁶ Délku výše uvedené patnácti denní lhůty potvrdil ve své rozhodovací praxi i Nejvyšší soud ČR, a to například v usneseních ze dne 25. března 2008, sp. zn. 29 Cdo 2710/2007 či usnesení ze dne 25. března 2008, sp. zn. 29 Cdo 866/2007.¹⁰⁷ Ne zcela jasnou zdá se být lhůta ke svolání valné hromady v případě, když jsou k němu zmocněni akcionáři soudem. Zákon v tomto případě nemluví příliš jasně. Podle názoru Štenglové¹⁰⁸ se i v tomto případě podle ustanovení § 181 odst. 3 ObchZ použije lhůty zkrácené, tedy patnáctidenní. Důvodem tohoto výkladu je zejména tvrzení, že zmocnění akcionářů a jimi svolaná valná hromada nahrazuje svolání valné hromady představenstvem na jejich žádost, při kterém je určena zákonná lhůta patnácti dnů přede dnem konání valné hromady pro odeslání pozvánky či zveřejnění oznámení, s tím že se valná hromada musí konat nejpozději do čtyřiceti dnů ode dne, kdy představenstvu došla žádost. Z toho vyplývá, že by i pro valnou hromadu svolanou akcionáři měla platit stejná lhůta. Dalším důvodem je ustanovení § 184a odst. 5 ObchZ, které odkazuje v případě změny data konání svolané valné hromady na lhůtu upravenou v ustanovení § 181 odst. 2 ObchZ, a to bez ohledu, byla-li původní valná hromada svolána představenstvem společnosti či akcionáři na základě zmocnění soudu podle ustanovení § 181 odst. 3 ObchZ.

---

¹⁰⁵ DĚDIČ, Jan; LASÁK, Jan. *Právo kapitálových obchodních společností: přehled judikatury s komentářem*. 1.díl. Praha: Linde, 2010. 990 s., 142 s.

¹⁰⁶ DĚDIČ, Jan; ŠTENGLOVÁ, Ivana; ČECH, Petr; et. al. *Akciové společnosti*. 6. přepracované vydání. Praha: C.H.Beck, 2007. 944 s., 436 s.

¹⁰⁷ Viz op. cit.sub. 93, 206 s.

¹⁰⁸ Viz op. cit. sub. 94, 437 s.

Je nutné upozornit na změnu, jež proběhla na základě novely obchodního zákoníku zákonem č. 420/2009 Sb., a týká se lhůty pro svolání valné hromady u společnosti, která vydala akcie, jež byly přijaty k obchodování na regulovaném trhu. Zde platí lhůta padesáti dnů, dokdy se má nejpozději konat valná hromada od doručení žádosti a dvacet jedna dnů pro oznámení konání valné hromady. Směrnice připouští, aby jiná než-li řádná valná hromada, byly svolávány ve zkrácené lhůtě, nejméně s čtrnáctidenním předstihem. Vyžaduje však, aby tato lhůta byla každoročně schvalována valnou hromadou. Nelze ji upravit stanovami společnosti.¹⁰⁹

Valnou hromadu může svolávat dle obchodního zákoníku i dozorčí rada. Jaké lhůty se v jejím případě použijí, o tom zákon mlčí, a mohlo by se tedy jevit jako sporné, svolává-li řádnou či mimořádnou valnou hromadu. Dědič s kolektivem¹¹⁰ se přiklání k názoru, že svolává-li dozorčí rada valnou hromadu předvídanou stanovami z důvodu, že představenstvo, ani jeho jednotliví členové tak nečinní, měla by svolávat řádnou valnou hromadu. Zatímco svolává-li rada valnou hromadu poté, co již v termínu proběhla řádná valná hromada, měla by svolávat valnou hromadu mimořádnou. Co se týče lhůt u svolávání valné hromady dozorčí radou, domnívám se vzhledem ke skutečnostem vyplývajícím z této kapitoly a z dikce ustanovení § 199 odst. 2 ObchZ, že jak u řádné, tak mimořádné valné hromady je lhůta pro odeslání pozvánky či zveřejnění oznámení třicetidenní v souladu s ustanovením § 184 odst. 2 ObchZ.

Závěrem této podkapitoly je vhodné se zmínit o dle mého názoru důležitém rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, v němž se zabýval případem, kdy byla valná hromada svolána dozorčí radou v poloviční, tedy patnáctidenní lhůtě. Již ze skutečnosti, že svolavatelem je dozorčí rada lze dedukovat jistý neobvyklý či neuspokojivý stav týkající se společnosti. Proto Nejvyšší soud ČR zkoumal, jsou-li skutečnosti, které radu nutí ke svolání valné hromady natolik pro společnost vážné, že dodržení zákonné lhůty by ohrozilo její zájmy i zájmy akcionářů. Soud věc uzavřel právním názorem, že pokud takové nebezpečí opravdu hrozí a újma, která je způsobena akcionářům nedodržením předepsané zákonné lhůty, a tím porušením práva na včasné svolání valné hromady, je ve

---

¹⁰⁹ ČECH, Petr. Směrnice ES odstartovala reformu výkonu akcionářských práv. *Právní zpravodaj*. 2007, 9, 1 s.

¹¹⁰ DĚDIČ, Jan; et. al. *Obchodní zákoník komentář: Komentář*. 2. díl. Praha: Polygon, 2002. 4080 s., 2233 s.

srovnání se škodou, jež společnosti a akcionářům hrozí jejím dodržením, daleko menší, poté je takové předčasné svolání valné hromady v ojedinělých případech odůvodnitelné. Je však třeba upozornit, že za standardních okolností je nedodržení lhůty pro svolávání valné hromady podstatným porušením práv akcionářů.¹¹¹

4.3. Svolání náhradní valné hromady

Náhradní valná hromada se v souladu s ustanovením § 185 odst. 3 ObchZ svolává v okamžiku, kdy řádná či mimořádná valná hromada společnosti není schopna se usnášet. Svolává se novou pozvánkou či oznámením stejným způsobem jako valná hromada původní. Avšak lhůta uvedená v ustanovení § 184 odst. 2 ObchZ se pro jejich odeslání či zveřejnění zkracuje na polovinu, tedy na patnáct dnů přede dnem konání nové valné hromady. Zákon dále stanoví, že náhradní valná hromada se musí konat do šesti týdnů ode dne, na který byla svolána původní valná hromada. V případě nedodržení zde uvedených lhůt se valná hromada nepovažuje za náhradní a lhůty se proto na polovinu nezkracují. Náhradní valná hromada má stejný pořad jednání jako valná hromada původní.¹¹²

Ne vždy však svolavatel musí dodržet zákonem danou lhůtu pro svolání náhradní valné hromady. Výjimku definoval Nejvyšší soud ČR v usnesení ze dne 27. dubna 2005, sp. zn. 29 Odo 567/2004 pro dozorčí radu. Zabýval se situací, kdy představenstvo společnosti na základě ustanovení § 181 odst. 2 ObchZ svolá valnou hromadu, která ovšem není v den konání usnášeníschopná, a proto má jako svolavatel povinnost svolat náhradní valnou hromadu. Představenstvo tak nekoná a zákon pro případ, že představenstvo náhradní valnou hromadu nesvolá postup nestanoví. Za použití výkladových pravidel tak soud došel k závěru, že na základě žádosti akcionáře o svolání náhradní valné hromady směřující vůči dozorčí radě, ji ta může svolat za podmínky, vyžadují-li to zájmy společnosti. V takovém případě však není možné, aby dozorčí rada dodržela patnáctidenní lhůtu pro její svolání, protože akcionář se na ni nemůže obrátit dříve, než tato lhůta uběhne a je tak jisté, že představenstvo valnou hromadu nesvolá,

---

¹¹¹ Usnesení Nejvyššího soudu České republiky ze dne 11. prosince 2001, sp. zn. 29 Cdo 2072/2000.

¹¹² DĚDIČ, Jan; ŠTENGLOVÁ, Ivana; ČECH, Petr; et. al. *Akciové společnosti*. 6. přepracované vydání. Praha: C.H.Beck, 2007. 944 s., 458 s.

z čehož se dá poté dovodit i zájem společnosti na svolání náhradní valné hromady dozorčí radou. Podle ustanovení § 199 odst. 1 ObchZ platí pro dozorčí radu přiměřeně ustanovení § 185 odst. 3 ObchZ, proto by měla dodržet stanovenou šestitýdenní lhůtu pro konání náhradní valné hromady.

5. Odvolání svolané valné hromady a její změna

Změnu či odvolání již svolané valné hromady umožnila novela obchodního zákoníku zákonem č. 142/1996 Sb. Základním pravidlem je, že odvolání či změna svolané valné hromady musí být provedeny stejným způsobem, jakým byli akcionáři informováni o valné hromadě původní. Tyto změny lze provést v souladu s ustanovením § 184a odst. 5 ObchZ nejpozději jeden týden před oznámeným datem jejího konání. V případě nedodržení této lhůty a opomenutí včasného oznámení změny či odvolání akcionářům, není vždy sankcí neplatnost usnesení valné hromady, nýbrž povinnost uhradit akcionářům, kteří se marně dostavili na původní valnou hromadu, náhradu účelně vynaložených nákladů, které jim vznikly. Vzniklou škodu může společnost vymáhat na svolavatelích, kteří ji svým jednáním zavinili.¹¹³ Odložit či úplně odvolat valnou hromadu mohou orgány společnosti pouze, jednájí-li z vlastního podnětu a nikoli například na žádost menšinových akcionářů. V takovém případě by k jejímu odvolání či změně potřeboval příslušný orgán společnosti jejich souhlas.¹¹⁴ Veškeré změny v konání valné hromady či její odvolání nesmí být činěno na úkor akcionářů.¹¹⁵ Pokud se i přes včasné odvolání valné hromady na místo a v určeném čase dostaví někteří akcionáři, nelze valnou hromadu konat, a ani v případě, že by se dostavil menší počet akcionářů, než je potřebný k usnášení se valné hromady, nevzniká důvod pro svolání valné hromady náhradní.¹¹⁶

Z oprávnění odvolat či pozměnit skutečnosti o konání valné hromady, jsou vyjmuty tři případy, kdy tak není možné konat. Prvním z nich je situace, kdy svolání valné hromady přímo stanoví zákon či stanovy. Za druhé není možné odvolat valnou hromadu svolanou na žádost akcionářů a posledním jest náhradní valná hromada, kterou

---

¹¹³ DĚDIČ, Jan; ŠTENGLOVÁ, Ivana; ČECH, Petr; et. al. *Akciové společnosti*. 6. přepracované vydání. Praha: C.H.Beck, 2007. 944 s. 437 s.

¹¹⁴ ELIÁŠ, Karel; BARTOŠÍKOVÁ, Miroslava; POKORNÁ, Jarmila; et. al. *Kurs obchodního práva: právnícké osoby jako podnikatelé*. 5. vydání. Praha: C.H.Beck, 2005. 617 s., 312 s.

¹¹⁵ ELIÁŠ, Karel; DVORÁK, Tomáš; et. al. *Obchodní zákoník: Praktické poznámkové vydání s výběrem z judikatury od roku 1900*. 5. přepracované a rozšířené vydání. Praha: Linde Praha, 2006. 975 s., 411 s.

¹¹⁶ Viz op. cit. sub. 106, 607 s.

lze odložit pouze v mezích zákonných lhůt stanovených pro její svolání.¹¹⁷ Z výše uvedených skutečností nemohu souhlasit s prvním případem, kdy nelze odložit svolaná valná hromada stanovená zákonem. Na základě logického i teleologického výkladu jsem došla k názoru, že v rámci zákonných lhůt je možné odložit i řádnou a mimořádnou valnou hromadu, u nichž je svolání stanoveno zákonem či stanovami společnosti. Zároveň svůj závěr opírám o zásady, jimiž se řídí obchodní právo. Předpokládám, že pokud se představenstvo společnosti rozhodne k odvolání či změně již svolané valné hromady, musí k tomu mít závažný a podstatný důvod, neboť dochází mimo jiné k dalšímu navyšování nákladů, které společnosti vznikají se svoláváním valné hromady. Takové navýšení nákladů musí být účelné a nezbytné. Z uvedeného vyplývá, že pokud by bylo představenstvu bráněno odvolat či změnit konání valné hromady v okamžiku, kdy by to bylo za standardních podmínek praktické a účelné, je pravděpodobné, že by valná hromada nemusela splnit svůj záměr či s určitými omezeními.

Je-li nucen svolavatel změnit datum konání valné hromady, je povinen kromě výše uvedených náležitostí pozvánky či oznámení dodržet i lhůty, které vyplývají z dikce ustanovení § 184a odst. 5 ObchZ.¹¹⁸ Datum konání valné hromady je možné měnit pouze tak, že se posune na pozdější dobu. Dřívější konání valné hromady přede dnem konání původní valné hromady není možné.¹¹⁹

Obchodní zákoník v jedné vcelku podstatné záležitosti mlčí, a to, zda-li může být valná hromada odvolána ve chvíli, kdy se sešla. Problematiku lze rozdělit do dvou skupin. V prvním případě se valná hromada sejde a je usnášeníschopná. Poté, zdá se je možné a hlavně vhodné nechat takovou skutečnost schválit potřebnou většinou hlasů. Nesešla-li se valná hromada usnášeníschopná, bude se postupovat dále podle ustanovení obchodního zákoníku upravující svolávání náhradní valné hromady.¹²⁰

---

¹¹⁷ DVOŘÁK, Tomáš. *Akciová společnost a Evropská společnost*. 2. aktualiz. vydání. Praha: ASPI, 2009. 886 s., 407 s.

¹¹⁸ ŠTENGLOVÁ, Ivana; PLÍVA, Stanislav; TOMSA, Miloš; et al. *Obchodní zákoník: komentář*. 12. vydání. Praha: C. H. Beck, 2009. 1375 s., 607 s.

¹¹⁹ DĚDIČ, Jan; ŠTENGLOVÁ, Ivana; ČECH, Petr; et. al. *Akciové společnosti*. 6. přepracované vydání. Praha: C.H.Beck, 2007. 944 s., 437 s.

¹²⁰ DVOŘÁK, Tomáš. *Akciová společnost a Evropská společnost*. 2. aktualiz. vydání. Praha: ASPI, 2009. 886 s., 409 s.

6. Důsledky vadného svolání valné hromady akciové společnosti

Jedním z hlavních důvodů neplatnosti usnesení přijatých na valné hromadě akciové společnosti podle ustanovení § 183 ObchZ je, že valná hromada nebyla řádně svolána, tedy nebyl dodržen postup určený zákonem a stanovami společnosti. Ovšem jak dokazuje rozhodovací činnost Nejvyššího soudu ČR, ne vždy tak tomu musí být. Obchodní zákoník rozlišuje mezi vadami svolání valné hromady podstatnými, kterými došlo k zásadnímu porušení práv akcionářů, nebo nepodstatnými, které sice vadou jsou, ale nikoli způsobující neplatnost přijatých usnesení na takto svolané valné hromadě. Takové vady svolávání definuje obchodní zákoník v ustanovení § 183 odst. 2 a ustanovení § 202 odst. 2 písm. a) a d) obě s odkazem na ustanovení § 131 odst. 3 ObchZ. Za nepodstatné porušení práv akcionářů se považuje např. absence označení, jaká valná hromada se svolává, zda-li řádná, mimořádná či náhradní.¹²¹ V daném případě je soudu zákonem zakázáno prohlásit usnesení za neplatné, neboť zákon jasně nedefinuje rozdíl mezi řádnou a mimořádnou valnou hromadou.¹²² Opačný následek bude mít oproti tomu nedodržení lhůty podle ustanovení § 184a odst. 2 ObchZ, protože je lhůtou nepřekročitelnou a stanovami ji nelze měnit.¹²³ Zásadním postupem, jak se představenstvo má zachovat v případě, že stanovy určují uveřejnění oznámení v určitém periodiku, jež přestane vycházet, je aplikovat zásadu, že je nutné akcionáře společnosti seznámit s konáním valné hromady způsobem, který pravděpodobněji zajistí, že se o jejím konání skutečně dozvědí. Společnost se tímto postupem může ubránit prohlášení usnesení přijatých na takové valné hromadě za neplatné.¹²⁴

Přínosný závěr ve věci svolání valné hromady v rozporu se zákonem přineslo rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 11. prosince 2007, sp. zn. 29 Odo 816/2006. Přestože soud rozhodoval o valné hromadě společnosti s ručením omezením, je možné ho

---

¹²¹ DĚDIČ, Jan; ŠTENGLOVÁ, Ivana; ČECH, Petr; et. al. *Akciové společnosti*. 6. přepracované vydání. Praha: C.H.Beck, 2007. 944 s., 265 s.

¹²² DĚDIČ, Jan; et. al. *Obchodní zákoník komentář: Komentář*. 2. díl. Praha: Polygon, 2002. 4080 s., 2232 s.

¹²³ ŠTENGLOVÁ, Ivana; PLÍVA, Stanislav; TOMSA, Miloš; et. al. *Obchodní zákoník: komentář*. 12. vydání. Praha: C. H. Beck, 2009. 1375 s., 605 s.

¹²⁴ POKORNÁ, Jarmila; KOVAŘÍK, Zdeněk; ČÁP, Zdeněk; et. al. *Obchodní zákoník: komentář*. 1. díl. 1. vydání. Praha: Wolters Kluwer Česká republika, 2009. 1079 s., 860 s.

dle mého úsudku aplikovat i na společnost akciovou. Odvolací soud v této kauze dospěl k závěru, že není důvodné prohlašovat usnesení valné hromady za neplatné jen proto, že valná hromada nebyla svolána secundum legem, pokud se toho domáhá osoba, která ji svolala nebo se na jejím svolání podílela, popřípadě pokud na valné hromadě byli přítomni všichni společníci a ti, kteří nebyli, následně projeví s usnesením souhlas. Nejvyšší soud ČR se ztotožnil s tvrzením odvolacího soudu, že pokud byli na valné hromadě přítomni všichni společníci nelze ve smyslu ustanovení § 131 odst. 3 písm. d) ObchZ vyslovit neplatnost usnesení valné hromady, neboť je evidentní, že ani nedostatky při svolávání valné hromady nezabránily společníkům účastnit se jí a neměli proto závažné právní důsledky.

V jiném případě Nejvyšší soud ČR taktéž rozhodoval o nesprávně svolané valné hromadě ovšem v jiném kontextu. Soud se zabýval jednáním akcionáře, a s tím spojenými následky. Akcionář, který si sám dovodil, že valná hromada nebyla svolána řádně, se jí nakonec nezúčastnil, neboť se domníval, že usnesení na ní přijatá budou později prohlášena za neplatná. Soud dovodil, že věděl-li akcionář o vadách svolání valné hromady, měl tím spíše se valné hromady účastnit, a to z prosté opatrnosti pro případ, že by soud zvažoval všechny důsledky pochybení při jejím svolání. Valná hromada byla sice svolána vadně, ale následky toho byly soudem ohodnoceny jako velmi nepatrné. Špatné vyhodnocení situace a její následky nelze proto přičítat k tíži společnosti, ale pouze samotnému akcionáři.¹²⁵

Zajímavým případem a pro praxi užitečným, je domnělé porušení ustanovení § 184a odst. 2 ObchZ, záměnou způsobů svolání valné hromady akciové společnosti s vydanými zaknihovanými akciemi na majitele. Společnost každému akcionáři odeslala pozvánku v dostatečném předstihu a neuveřejnila praeter legem oznámení o konání valné hromady. Nejvyšší soud logickým a teleologickým výkladem dovodil, že pokud společnost zná své akcionáře vlastníci akcie na majitele, a zaslala jim pozvánky místo oznámení o konání valné hromady, neporušila zákon, nýbrž jednala nad rámec svých povinností, protože nelze popřít, že informovanost akcionářů je lépe zajištěna formou pozvánky.¹²⁶ Tyto závěry si však nelze vykládat ve smyslu, že zná-li společnost, která vydala akcie na majitele, své akcionáře, je možné jejich akcie považovat za akcie na

¹²⁵ Usnesení Nejvyššího soudu České republiky ze dne 26. února 2008, sp. zn. 29 Odo 604/2006.

¹²⁶ Usnesení Nejvyššího soudu České republiky ze dne 19. dubna 2000, sp. zn. 29 Cdo 2826/99.

jméno. Toto důrazně popřel Nejvyšší soud v usnesení ze dne 28. února 2006, sp. zn. 29 Odo 981/2005 a potvrdil, že pro způsob svolání valné hromady je rozhodující forma akcí uvedená ve stanovách žalované podle ustanovení § 173 odst. 1 písm. d) ObchZ a zapsaná v obchodním rejstříku dle ustanovení § 36 písm. d) ObchZ.

Závěrem je vhodná úvaha nad situací, kdy pozvánka či oznámení obsahuje špatně či nepřesně určený čas konání valné hromady či nedostatečně určené místo. Za takových okolností je nutné vycházet z chování akcionářů a ze závažnosti právních následků, které takto špatně uvedené náležitosti pozvánky a oznámení způsobí. Nejvyšší soud ČR judikoval, že pokud i přes špatně uvedené náležitosti pozvánky, akcionář ví, kde je správné místo konání valné hromady, popřípadě kterou hodinou bude valná hromada správně zahájena, nemá taková chyba závažné právní následky a nemusí proto nutně být důvodem pro prohlášení usnesení valné hromady za neplatné.¹²⁷ Dle mého názoru je však v tomto případě nutné posuzovat každý takový případ velmi individuálně a konkrétně. Nelze takové nedostatky pozvánky posuzovat jako nepodstatné obecně, neboť je třeba dbát ochrany akcionářů a jejich práva na správné informování o konání valné hromady.

---

¹²⁷ Usnesení Nejvyššího soudu České republiky ze dne 29. dubna 2008, sp. zn. 29 Cdo 372/2007.

Závěr

Problematika svolávání valné hromady akciové společnosti se zdá být na první pohled srozumitelná a jasná. V praxi se však mnohdy setkáváme s mnoha nejasnostmi a otázkami, jejichž řešení nebývá vždy zcela jednoznačné.

Sama právní podstata svolávání valné hromady je zajímavou otázkou, na kterou se stále nevytvořil jednoznačný názor, ale z uvedených argumentů se lze domnívat, že činnost spojená se svoláváním valné hromady není obchodním vedením společnosti ani jednáním jejím jménem, přestože se jedná o projev vůle. Ten však nevede ke vzniku, změně či zániku něčích práv a povinností, proto je vhodné svolávání valné hromady jako úkon zařadit mezi vnitřní akty společnosti. Z pohledu představenstva jako primárního svolavatele se jedná o zákonnou povinnost v rámci vnitřních záležitostí společnosti. K ní odpovídajícími právy jsou v určité míře práva akcionářů na účast na valné hromadě a další práva s ním spojená.

Představenstvo jako obchodním zákoníkem primárně určený svolavatel je povinno za zákonem a stanovami společnosti specifikovaných okolností svolávat valnou hromadu, a to řádně a odpovídajícím způsobem pozvánkou či oznámením o konání valné hromady, které nemusí být podepsány žádným z členů představenstva. Podmínkou je však rozpoznatelnost svolavatele a společnosti. Neplní-li představenstvo své povinnosti povolává zákon další svolavatele, jimiž jsou například jednotliví členové představenstva, dozorčí rada či samotní akcionáři společnosti zmocnění soudem. Judikatura Nejvyššího soudu České republiky přispěla k upřesnění a rozšíření možností jednotlivých svolavatelů se angažovat i v situacích, o nichž zákon mlčí (např. bývalí členové představenstva společnosti), a zároveň upřesnit aplikaci zákonných ustanovení (např. aktivní legitimace akcionářů v průběhu řízení o zmocnění ke svolání valné hromady).

Rozlišení způsobů svolání valné hromady dle formy akcií, které společnost vydala a jejich separátní popis vede ke zdůraznění stejnosti a k jednodušší identifikaci rozdílů a nejasností. Dle judikatury ani pozvánka ani oznámení nejsou právními úkony, přesto musí splňovat podmínky určitosti a srozumitelnosti. Z uvedených skutečností vyplývá, že nemusí být podepsány osobou, která valnou hromadu svolává, neboť podpis nezvyšuje právní jistotu akcionářů, že valná hromada je svolána řádně.

Pozvánka i oznámení musí obsahovat stejné obecné náležitosti definované

obchodním zákoníkem. V určitých situacích poté dochází k nutnosti popsat i jiné, zvláštní náležitosti, které definují i jiné právní předpisy, než-li obchodní zákoník, jako například zákon o přeměnách obchodních společností či zákon o podnikání na kapitálovém trhu. Náležitosti musí být popsány určitě a srozumitelně, aniž by vzbuzovaly mylné představy akcionářů. Opomenutí náležitostí pozvánky či oznámení je porušením povinnosti představenstva, popř. jiného svolavatele.

Účelem pozvánky a oznámení je informovat akcionáře a umožnit mu připravit se na jednání na valné hromadě. Vzhledem ke druhu akcií se volí i nejvhodnější způsob, a to odeslání pozvánky na adresu akcionáře či zveřejněním oznámením. Bohatá rozhodovací činnost soudů v této oblasti uzavřela mnoho otázek a vyjasnila některé aplikační nejasnosti týkající se lhůt, doručování pozvánek, zveřejňování oznámení a určení elektronických informačních prostředků ve formě periodik jako vhodného prostředku pro uveřejnění, rozdílů mezi svoláváním řádné, mimořádné či náhradní valné hromady, jejich lhůty a specifik.

Změnu či odvolání již svolané valné hromady umožnila novela obchodního zákoníku zákonem č. 142/1996 Sb. Základním pravidlem je, že odvolání či změna svolané valné hromady musí být provedeny stejným způsobem, jakým byli akcionáři informováni o valné hromadě původní. V rámci zákonných lhůt je možné odložit i řádnou a mimořádnou valnou hromadu, u nichž je svolání stanoveno zákonem či stanovami společnosti.

Jedním z hlavních důvodů neplatnosti usnesení přijatých na valné hromadě akciové společnosti je, že valná hromada nebyla řádně svolána, tedy nebyl dodržen postup určený zákonem a stanovami společnosti. Jak dokazuje shora uvedená rozhodovací činnost Nejvyššího soudu ČR, ne vždy tak tomu musí být, neboť obchodní zákoník rozlišuje mezi vadami svolání valné hromady podstatnými, kterými došlo k zásadnímu porušení práv akcionářů, nebo nepodstatnými, které sice vadou jsou, ale nikoli způsobující neplatnost usnesení přijatých na takto svolané valné hromadě. Každý takový případ je posuzován velmi individuálně a konkrétně. Nelze vady pozvánky či oznámení posuzovat jako nepodstatné obecně, neboť je třeba dbát ochrany akcionářů a jejich práva na správné informování o konání valné hromady.

Závěrem lze shrnout, že právní úprava svolávání valné hromady akciové společnosti je upravena v rámci několika právních předpisů s hlavní obecnou úpravou

v obchodním zákoníku. Vlivem rozsáhlé novelizace zákonem č. 420/2009 Sb. se česká právní úprava sjednotila s úpravou evropskou v oblasti problematiky valných hromad kótovaných společností. Sama zmíněná novelizace zasáhla i obchodní zákoník a byla zdrojem mnoha v této práci uvedených změn. Současná úprava i přes zmiňované nedostatky je podrobně propracována a s doplněním judikatury Nejvyššího soudu České republiky pro praxi dobře použitelná.

Seznam použitých zkratk

Nejvyšší soud ČR	Nejvyšší soud České republiky
ObchZ	zákon č. 53/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů
Směrnice	směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2007/36/ES ze dne 11. července 2007

Seznam použité literatury a pramenů

Učebnice

ČERNÁ, Stanislava. *Obchodní právo: Akciová společnost*. 3. díl. Praha: ASPI, 2006. 360 s.

KNAPPOVÁ, Marta; JIŘÍ, Švestka; JAN, Dvořák; et. al. *Občanské právo hmotné: Díl první: Obecná část. Díl druhý: věcná práva*. 4. aktualiz. vydání. Praha: ASPI, a.s., 2005. 524 s.

Monografie

DĚDIČ, Jan; LASÁK, Jan. *Právo kapitálových obchodních společností: přehled judikatury s komentářem*. 1. díl. Praha: Linde, 2010. 990 s.

DĚDIČ, Jan; ŠTENGLOVÁ, Ivana; ČECH, Petr; et. al. *Akciové společnosti*. 6. přepracované vydání. Praha: C.H.Beck, 2007. 944 s.

DVOŘÁK, Tomáš. *Akciová společnost a Evropská společnost*. 2. aktualiz. vydání. Praha: ASPI, 2009. 886 s.

ELIÁŠ, Karel. *Akciová společnost: systematický výklad obecného akciového práva se zřetelem k jeho reformě*. Praha: Linde, 2000. 433 s.

ELIÁŠ, Karel. *Obchodní zákoník: Praktické poznámkové vydání s výběrem z judikatury od roku 1900*. 3. přepracované a rozšířené vydání. Praha: Linde Praha, 1999. 1049 s.

ELIÁŠ, Karel; BARTOŠÍKOVÁ, Miroslava; POKORNÁ, Jarmila; et. al. *Kurs obchodního práva: právnické osoby jako podnikatelé*. 5. vydání. Praha: C.H.Beck, 2005. 617 s.

ELIÁŠ, Karel; DVOŘÁK, Tomáš; et. al. *Obchodní zákoník: Praktické poznámkové vydání s výběrem z judikatury od roku 1900*. 5. přepracované a rozšířené vydání. Praha: Linde Praha, 2006. 975 s.

Komentáře

DĚDIČ, Jan; et. al. *Obchodní zákoník komentář: Komentář*. 2. díl. Praha: Polygon, 2002. 4080 s.

PATAKYOVÁ, Mária; et. al. *Obchodný zákonník: komentár*. 2. aktualiz. Vydání. Praha: C.H.Beck. 2008. 1143 s., 522 s.

PELIKÁNOVÁ, Irena. *Komentář k obchodnímu zákoníku*. 4. aktualiz. vydání. Praha: ASPI, 2004. 607 s.

PELIKÁNOVÁ, Irena. *Komentář k obchodnímu zákoníku*. 2. díl. 2. vydání. Praha: Linde, 1999, 487 s.

POKORNÁ, Jarmila; KOVAŘÍK, Zdeněk; ČÁP, Zdeněk; et. al. *Obchodní zákoník: komentář*. 1. díl. 1. vydání. Praha: Wolters Kluwer Česká republika, 2009. 1079 s.

RABAN, Přemysl. *Obchodní zákoník 2009: komentář, judikatura*. 6. doplněné vydání. Praha: Eurounion, 2009. 749 s

ŠTENGLOVÁ, Ivana; PLÍVA, Stanislav; TOMSA, Miloš; et al. *Obchodní zákoník: komentář*. 12. vydání. Praha: C. H. Beck, 2009. 1375 s.

Časopisecké články

ELIÁŠ, Karel. Valná hromada společnosti s.r.o. *Právník*. 1994, 12, 1029 s.

ČECH, Petr. K hlavním posunům i úskalím novelizované právní úpravy rozhodného dne. *Obchodněprávní revue*. 2010, 12, 356 s.

ČECH, Petr. Směrnice ES odstartovala reformu úpravy výkonu akcionářských práv. *Právní zpravodaj*. 2007, 9, 1 s.

ČECH, Petr. Svolání valné hromady. *Právní rádce*. 2008, 10, 4 s.

ČECH, Petr; PAVELA, Ľudovít. Právní povaha úkonů spojených s valnou hromadou. *Právní rádce*. 2006, 12, 19 s.

FILIP, Václav. Procedurální práva akcionářů na valné hromadě. *Právní rozhledy*. 2010, 5, 153 s.

LIŠKA, Petr. K pořadu jednání valné hromady akciové společnosti. *Právní rádce*. 1996, 4, 8 s.

Judikatura

(uveřejněna v právním systému ASPI a dále na *Beck-online* [online]. 2011 [cit. 2011-04-04]. Beck-online.cz. Dostupné z WWW: <www.beck-online.cz>)

Rozsudek Nejvyššího soudu České republiky ze dne 30. dubna 1997, sp. zn. 1 Odon 2/97.

Usnesení Nejvyššího soudu České republiky ze dne 19. dubna 2000, sp. zn. 32 Cdo 2826/99.

Usnesení Nejvyššího soudu České republiky ze dne 11. října 2000, sp. zn. 29 Cdo 1300/2000.

Usnesení Nejvyššího soudu České republiky ze dne 11. prosince 2001, sp. zn. 29 Cdo 2072/2000.

Usnesení Nejvyššího soudu České republiky ze dne 15. května 2002, sp. zn. 29 Odo 657/2001.

Usnesení Nejvyššího soudu České republiky ze dne 24. září 2001, sp. zn. 29 Odo 88/2001.

Usnesení Nejvyššího soudu České republiky ze dne 25. září 2001, sp. zn. 29 Odo 155/2001.

Usnesení Nejvyššího soudu České republiky ze dne 5. srpna 2003, sp. zn. 29 Odo 1013/2002.

Rozsudek Nejvyššího soudu České republiky ze dne 23. září 2003, sp. zn. 29 Odo 216/2003.

Usnesení Nejvyššího soudu České republiky ze dne 22. února 2005, sp. zn. 29 Odo 407/2004.

Usnesení Nejvyššího soudu České republiky ze dne 27. dubna 2005, sp. zn. 29 Odo 567/2004.

Usnesení Nejvyššího soudu České republiky ze dne 29. června 2005, sp. zn. 29 Odo 442/2004.

Usnesení Nejvyššího soudu České republiky ze dne 29. listopadu 2005, sp. zn. 29 Odo 1061/2004.

Usnesení Nejvyššího soudu České republiky ze dne 13. února 2007, sp. zn. 29 Odo 1237/2005.

Usnesení Nejvyššího soudu České republiky ze dne 28. února 2006, sp. zn. 29 Odo 981/2005.

Usnesení Nejvyššího soudu České republiky ze dne 22. srpna 2006, sp. zn. 29 Odo 1023/2005.

Usnesení Nejvyššího soudu České republiky ze dne 20. září 2006, sp. zn. 29 Odo 634/2005.

Usnesení Nejvyššího soudu České republiky ze dne 13. prosince 2006, sp. zn. 35 Odo 755/2005.

Usnesení Nejvyššího soudu České republiky ze dne 14. prosince 2005, sp. zn. 29 Odo 149/2005.

Usnesení Nejvyššího soudu České republiky ze dne 28. ledna 2008, sp. zn. 29 Odo 1429/2006.

Usnesení Nejvyššího soudu České republiky ze dne 26. února 2008, sp. zn. 29 Odo 604/2006.

Usnesení Nejvyššího soudu České republiky ze dne 1. srpna 2007, sp. zn. 29 Odo 1233/2006.

Usnesení Nejvyššího soudu České republiky ze dne 11. prosince 2007, sp. zn. 29 Odo 816/2006.

Usnesení Nejvyššího soudu České republiky ze dne 25. března 2008, sp. zn. 29 Cdo 866/2007.

Usnesení Nejvyššího soudu České republiky ze dne 29. dubna 2007, sp. zn. 29 Odo 372/2007.

Usnesení Nejvyššího soudu České republiky ze dne 10. března 2010, sp. zn. 29 Cdo 2533/2008.

Usnesení Nejvyššího soudu České republiky ze dne 14. října 2008, sp. zn. 29 Cdo 735/2008.

Usnesení Nejvyššího soudu České republiky ze dne 16. června 2010, sp. zn. 29 Cdo 3703/2009.

Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 29. února 2008, sp. zn. 7 Cmo 503/2007.

Abstrakt

Cílem předložené diplomové práce je přinést ucelený přehled současného právního stavu v oblasti valných hromad akciových společností a postupu při jejich svolávání z pohledu právní teorie a praxe se zaměřením na současnou rozhodovací činnost soudů České republiky. Užitou metodou bylo studium dostupných pramenů vydaných knižně i časopisecky a uveřejněných judikátů Nejvyššího soudu České republiky k předmětné problematice. Práce se snaží kromě obecného popisu a ujednocení nesporných faktů pojednat i o sporných otázkách a možnostech jejich řešení konformně s právním řádem České republiky. Souběžně se snaží upozornit na závěry, které k dané problematice zaujaly soudy a odborná veřejnost. Obsahem práce je definice oprávněných svolavatelů valné hromady a jejich povinnosti, s tím spojené, načež navazuje systematický rozbor způsobů svolávání valné hromady s definováním jednotlivých problémů, s nimiž se svolavatel i akcionář v praxi může setkat. Závěr je věnován evropskému právu a jeho vlivu na právní řád České republiky v oblasti práva valných hromad akciových společností.

Abstract

The aim of my thesis is to provide a comprehensive overview of the current legal status of general meetings of the stock companies and procedures for their assembling from the perspective of legal theory and practice, focusing on the current decision-making process of courts within the Czech Republic. The method used for gathering all the information needed was the studying of the available sources, namely: published books and magazines, and published judgments of the Supreme Court of the Czech Republic considering the given issue. The paper aims, in addition to a general description and unification of uncontested facts, to discuss issues and options for solutions conforming with the laws of the Czech Republic. Simultaneously, the paper seeks to draw attention to the conclusions of the courts and the vocational community. The focus of the thesis is the definition of authorized meeting organizers and their responsibilities associated the role; followed by a systematic analysis of the convening of the General Assembly to define particular problems which might be encountered by the convener and shareholders may

throughout the practice. The conclusion is devoted to European law and its impact on the law of the Czech Republic in the field of law of general meetings of joint stock companies.

Klíčová slova

Akciová společnost, valná hromada, způsoby svolávání valné hromady, pozvánka na valnou hromadu, oznámení o konání valné hromady, svolavatelé valné hromady

Key words

Joint stock companies, General Assembly, manner of assembling of general meeting, invitation of general meeting, announcement of general meeting, general meeting organizers